

Digitized by Georg

CODEX LAURENTIANUS

VON SOPHOKLES

UND EINE

NEUE KOLLATION IM SCHOLIENTEXTE

VON

PETER N. PAPPAGEORG.

BESONDERER ABDRUCK AUS DEM DRRIZEHNTEN SUPPLEMENTBANDE DER JAHRBÜCHER FÜR CLASSISCHE PHILOLOGIE.

LEIPZIG,
DRUCK UND VERLAG VON B. G. TEUBNER.
1883.

Ys 32. 413

Concil fund,

Die Seitenzahlen sind die des dreizehnten Supplementbandes der Jahrbücher für classische Philologie.

CODEX LAURENTIANUS VON SOPHOKLES

UND

EINE NEUE KOLLATION IM SCHOLIENTEXTE.

Während der Tragödientext des Sophokles-codex der Laurentiana Plut. XXXII, 9 nach Elmsley (1820) von vielen Philologen 1) kollationiert worden ist, hat sich nach Dübner (1858) niemand die Mühe gegeben, den Text der Scholia vetera genau zu vergleichen; zwar ließ ich im J. 1881 in m. Beitr. p. 4 Folgendes drucken: dieser Mühe (näml. der Kollation) wird man in der Hauptsache überhoben durch Dindorfs 'Annotationes ad scholia vetera', welche in dem II. Bande der Scholien von S. 31—133 veröffentlicht worden sind; bald (1882) habe ich aber erkennen müssen, daß die Kollation Dübners sehr viel zu wünschen übrig läßt, nicht nur sind viele Fehler des Codex übersehen, nicht nur unzählige richtige Lesarten sonderbar entstellt, sondern auch viele alte Lemmata und Scholien weggelassen, alte Scholien mit neuen verwechselt etc. etc.

¹⁾ Ich erwähne Wolff und Dübner; über die Arbeit des letzteren spricht sich Dindorf folgendermaßen aus: si qui eundem laborem suscipient — vix quidquam prolaturos esse confido ex quo aliqua ad verba poetae emendanda utilitas redundare possit; daß uns der Codex in arg korrupten Stellen im Stiche läßt, ist leider wahr; immerhin ist aber zu bedauern, daßs wir bis beute keinen sicheren und vollständigen kritischen Apparat besitzen; abgesehen von unzähligen Fehlern von kleiner Bedeutung, woran die Kollation Dübners leidet, ist man erstaunt, noch im J. 1882 neue wichtige Lesarten im Texte zu finden; v. 178 des Aias z. B. hat L. nicht ἐλαφΗβολίαις, sondern ἐλαφΑβολίαις, wie Dindorf aus Konjektur schrieb, und v. 1098 nicht τὸν ἄνδρ' sondern τόνδ' ἄνδρ' 'Αχαιοῖς δεῦρο ξύμμαχον λαβών (cf. 1047 τόνδε τὸν νεκρὸν, 1061, 1090, 1103, 1109, 1126, 1128, 1140, 1169, 1176, 1185, 1280, 1319, 1332 τὸν ἄνδρα τόνδε, 1355, 1378, 1385) und 1109 nicht ἐς ταφάς, sondern είς ταφάς etc. — Auch die Kollation Campbells (Oxford 1879—1881) weist viele, oft unerklärliche Fehler auf. — Mit Freude erfahre ich, daßs wir bald eine Kollation von Herrn Prinz begrüßen werden. — Heuer las den Codex Herr Prof. R. Jebb in Glasgow; wie bekannt, beabsichtigt die Londoner 'Society for the Promotion of Hellenic Studies' einen Facsimile-Abdruck des ganzen Codex zu veröffentlichen; s. Academy No. 530.

Bekannt ist, dass L. auch neue Scholien enthält, die seit dem XIII. bis XVI. Jahrh. den alten (XI. Jahrh.) beigeschrieben worden sind: Elmsley nahm viele von denselben in seine Ausgabe ohne weitere Notizen auf, ließ aber den größten Teil weg; dies konnte ich im J. 1881 nicht wissen, als ich Beitr. p. 19 schrieb: zwar ist auch L. von späteren Zuthaten nicht frei, welche oft wertlos sind; diese sind aber in verhältnismäfsig so geringer Anzahl vorhanden, daß es nicht ratsam ist, durch ihre Ausschliefsung bei einer neuen Ausgabe etc.; jetzt, nachdem ich den Codex mit eigenen Augen studiert habe, kann ich konstatieren, dass die Zahl der neuen Scholien überaus groß ist, besonders in den ersten sechs Folien, Aias 1-503, in denen ich gegen 250 wertlose Zuthaten gezählt habe1), die sowohl von Elmsley wie auch von Dübner weggelassen worden sind: wollen wir nun die übrigen Folien berücksichtigen und bedenken, dass, wie es sich gleich zeigen wird, Dübner über viele neue Scholien, die von Elmslev in seine Ausgabe aufgenommen wurden, kein Wort verliert. so werden wir uns jetzt mit Recht für die Ausschließung entscheiden und entschließen, in eine neue Ausgabe bloß diejenigen Scholien aufzunehmen, die von den alten Grammatikern herrühren und von den neueren Scholien sich sehr leicht sowohl durch den Schriftcharakter wie auch durch die Tintenfarbe unterscheiden lassen.

Neue Scholien bei Elmsley, über die Dindorf nichts bemerkt, sind: Aias p. 208. v. 100, 2 τὰ ἀνήκοντα ἐμοί. v. 163 (Dind. 2 p. 81) περιττόν und v. 169 (a. a. O.) δείςαςαι πρὸς τοὺς ὄρνις, Ζήλω Όμηρικῶ, p. 223, v. 329, 1-2, p. 224, v. 341, 2 προθυμή. p. 227. v. 378, 2. p. 228, v. 396, 1—2. p. 229. v. 427, p. 230, v. 434, 4. p. 232. v. 491, 2. p. 233. v. 495, 6 τινι τῶν ἐχθρῶν (in G. fehlt; 2 p. 88), p. 235, v. 536, 542, 2, 543, 2 (welches Dindorf 2 p. 89 neu nennt, Ed. Soph. p. 62 alt!) p. 239. v. 604. (auch G. 2 p. 91.) v. 611 cύνοικος. p. 242. v. 655. p. 255. v. 884, 3 ἴςως τῶν 'Ελληςποντίων. p. 256. v. 922 τακτικῶς γράφεται (2 p. 99). p. 257. v. 942, 5. p. 263. v. 1165. Elektra p. 318. v. 201, 1-2. p. 318. v. 210, 8. p. 324. v. 384, 3. p. 325. v. 410, 1-2. p. 335. v. 721, 3 p. 341, v. 985 (cf. Dind. Ed. Soph. p. 98), p. 346, v. 1226 γρ. χερεί (welches Dind. 2 p. 131 neu, Ed. Soph. p. 118 alt nennt!) p. 348. v. 1304 (cf. Dind. Ed. Soph. p. 123). Philoktetes p. 278. v. 234, 2. Oed. auf Kolonos p. 45. v. 58 γρ. αί δὲ πληςίον γύαι (s. Dind. Ed. Soph. p. 16), p. 62, v. 465, 2-3.

Auf eine ausführliche Beschreibung des wertvollen Manuskripts muß ich hier verzichten; folgende kleine Notiz mache ich, um einen Fehler zu berichtigen, den ich den Mitteilungen Dindorfs folgend in m. Beitr. p. 22 begangen habe; vom unteren Rande der beiden ersten Folien ist in späteren Zeiten ein kleines Membranastück

¹⁾ Viele derselben stimmen mit den von Dindorf im II. Bande aus neueren Codices mitgeteilten überein.

abgeschnitten, wodurch viele Wörter und Buchstaben in den Scholien zu den v. 23, 26, 57, 91, 100, 134, 135, 143 des Aias verloren gingen; die Wörter, welche also nicht 'obliterata' (2 p. V) und 'verlöscht' (Beiträge a. a. O.), sondern ganz verloren sind, sind genau

angegeben folgende:

Αίας p. 203. v. 23 ἵ(να ἐπικρεμὴς ἢ) ἔτι (cf. Dind. 2 p. 76), ἄ(γηται), (ἵνα γνῶςι), γεγον(ότος εἰς αὐ)τόν. v. 26, 1 (τὰ ποίμνια). 26, 2 κατὰ (τὸ κύριον). p. 205. v. 57 (διςςοὺς ᾿Α)τρείδας, ὀνό(ματα), ἀ(γα)νάκτηςις. p. 206. v. 59 (γάρ), ἀναςτρ(εφόμενον). p. 207. v. 91, 5 (διελο)γίζετο (cf. Dind. 2 p. 78). p. 208. v. 100, 1 λαβεῖν (ὡς). p. 210. v. 134, 11 (δεδή)λωκε, (τῆς φή)μης, 12 Cα(λαμί)νιοι, (μηδέπω), 13 (εὐνοίας) πεπει(ςμένοι), (ἀλλ' ἀπι)ςτοῦντες, 14 (πεπλά)ςθαι, (cοῦ μὲν εὖ), 15 (χαρᾳ ἐς)μέν, (τὸ δέ) (cf. Dind. 2 p. 80), 16 (φαῦλά εἰςι) αὐ(τῷ διη)γήςαςθαι, 17 ἀνδραγα(θήμα)τα. v. 135 (βά)θρον, ἕ(δραςμα), <math>Cα(λαμίc) (καὶ) ἀμφίαλοι, οὐ(κ) ἀμφίαλοι, (ἀγχία)λοι.

Verlöscht sind dagegen:

Aias p. 203. v. 20, 1 όπλο(φόρψ), 2 ("Ομηρος), 4 οἰκεῖον δὲ (. . . .)εἰς ὀνο(. . .) (s. Dind. 2 p. 76). v. 26, 4 τὸ (δὲ κατηνα)ριςμένας, (ὅτ)ι, (εἶναι ἡμᾶς), (κατ οὔρεα). p. 204. v. 32, 7 (ςημ)ατίζομαι, δι(ὰ ςη)μείων γινώςκω. v. 34 (κατὰ) καιρόν (cf. Dind. 2 p.
77). p. 211. v. 143, 3 μαινό(μενον καὶ) ἱππικόν. v. 148 ἐνέχυ(ρον εἰδὼς) (ἵης c)ὺν (ἵη abgeschnitten), (πανου)ργίαν, ἐ(ξα)πατῶντα.

Einen kleinen Teil der fehlenden hat eine neue Hand suppliert,

wie es andern Ortes angegeben werden wird.

Meine Abhandlung teile ich in drei Kapitel ein; das I. wird die neuen richtigen Lesarten des Codex enthalten, die an manchen Stellen auch Konjekturen der Kritiker, u. a. drei von mir (Elektr. p. 342. v. 1044 = Beitr. p. 83. Trachin. p. 160. v. 289 = Beitr. p. 69. Trachin. p. 171. v. 592 = Beitr. p. 69) bestätigen; ein Rätsel bleibt mir noch, wie viele, sehr viele von diesen Lesarten sich in der Editio princeps (1518), in der Romana des Griechen Laskaris (R) finden und bei Elmsley fehlen können. Im II. Kapitel teile ich die von mir zum ersten Male edierten alten Lemmata und Scholien mit, im III. endlich veröffentliche ich die unrichtigen Lesarten und verschiedene Notizen über Radierungen, Verbesserungen des Abschreibers etc. etc. Gleich hier will ich bemerken, dass ich Fehler, die sich auf die Accente oder Spiritus u. dgl. beziehen¹), fast durchweg weglassen werde,

¹⁾ Von solchen Fehlern, deren Anführung für die Kritik in den meisten Fällen keinen Wert haben kann, wimmelt L: μὴ κ' ἔτι, κατάμφω, τοιοθοδε, Χρυσή (st. Χρύση), μὴδε, φῆς, τ' οῦν etc. Auch die 'errores typothetae' werde ich weglassen und nicht, wie Dindorf, προκηραινοῦσα, τετρασκέλους erwähnen, auch nicht προσδέξαι, φημήν, ψμοκράτης, συνηθώς etc. Unerwähnt bleiben auch Lesarten, wie δήλον ὅτι st. δηλονότι, δι' ὅπερ, ἐπὶ πλέον etc.

In einem beigefügten IV. Kapitel publiziere ich eine neue Kollation des L. in den ὑποθέςεις der Tragödien, welche von Dindorf im II. Bande herausgegeben worden sind; ebenfalls eine neue Kollation des $G.^1$) an den Stellen, die ich in meinen Beiträgen behandelt habe³); der Codex, der bedeutendste nach L. hinsichtlich der Scholien (s. Beitr. p. 6-23), bestätigt zwei Verbesserungen von mir Aias p. 215. v. 191 (= Beitr. p. 73) und p. 218. v. 245, $6 \leftarrow Beitr. p. 74$).

In der Riccardiana zu Florenz liegen auch zwei junge, an Scholien sehr dürftige Sophokles-codices; der erste (num. 77), vom XVII. Jahrh., hat in dem Scholien zum v. 598 des Philoktetes (p. 286) 'τίνος πράγματος χάριν οὐ οἰά τοςούτου χρόνου ἐπεςτράφηταν τοῦ Φιλοκτήτου οἱ ᾿Ατρεῖδαι, τοῦ πάλαι ἐξ αὐτῶν ἀποβληθέντος' st. οὐ das richtige οὕτω, wie ich in m. Beitr. p. 18—19 und 78 emendiert hatte, indem ich den betreffenden Versen genau gefolgt war:

τίνος δ' 'Ατρεῖδαι τοῦδ' ἄταν ΟΥ ΤΩ χρόνψ τοςῷδ' ἐπεςτρέφοντο πράγματος χάριν ὅν γ' εἶχον ἤδη χρόνιον ἐκβεβληκότες;

Ob die Lesart auf Überlieferung beruht oder dieselbe auf einen Grammatiker zurückzuführen ist, mag dahingestellt bleiben.

Der zweite (num. 34), vom XVI. Jahrh., hat im Scholion des Phil. zum v. 1002 πρὸς τῆ πέτρα ἐναιμάξω τὴν κεφαλήν μου κ. τ. λ.' st. des unerhörten ἐναιμάξω (s. Beitr. p. 79) die Lesart ἐκίμαξω, d. h. αίμάξω (wie im Verse steht). Am Ende der Elektra liest man:

ῶ πάντα πράςςων, ὡς ὁ Ϲίςυφος πολὺς ἔνδηλος ἐν col πανταχοῦ μητρὸς πατήρ

Vater emendierte πάντα χώ das unrichtige πανταχοῦ; in G. steht πάν $\overset{\tau}{\chi}$ d. h. πάντα χώ!

¹⁾ Dieses wichtige Manuskript [früher Biblioth. Abbatiae Flor. 2725, jetzt 152] wird eingehend beschrieben in dem handschriftlichen 'Supplementum ad Catalogum Cod. Laur.' p. 61—79; Fol. 181a liest man:

Chr. 1282) und ἐκοιμήθη ὁ δοθλος ἱερεὺς Ἰιμάννης τοῦ ἀπὸ Κραπίλλου, ἐν μηνὶ Ἰοκτυβρίψ εἰς τὴν α΄ ἡμέρα Κυριακῆ ἔτους ςτψαθ ἰνδ. δ (6799 — Chr. 1291).

2) Leider habe ich keine Zeit gehabt auch G. durchzulesen; daß ihn Dübner schlecht kollationiert hatte, mögen folgende Varianten in den Scholien zu den v. 1—10 des Oed. Tyrannos beweisen: v. 1, 2 ἔχων, nicht ἔχον wie bei Dind. 2 p. 31, v. 2 ἀδ τ θάςςετε, nicht ἀντιθάςςεται, v. 3, 1 ταῖς ἰκετηρίος, nicht τοῖς ἰκετηρίοις, wie bei Dind. 2 p. 32, v. 3, 2 ἀντὶ τοῦ κεκομημένοι und γὰρ fehlen, v. 4, 2 θύουςι, 4, 3 ἀποιμώζουςι, v. 8, 6 Δελφῶν hat G. nur δε..., v. 9, 1 ἐπένειμε, v. 10, 3 ἐδήλωςε. Zufälligerweise habe ich G. an dem Sophokleischen Fragmente 143 (Nauck p. 129) verglichen, welches in L. lautet:

δ ὑμέτερος Ζαχαρίας ἐξέγραψεν und am Ende der Antigone: αὕτη μοι τῶν ἁπαςῶν ὧν εἶδον Cοφοκλέους τραγψδιῶν πλείω θαύματος ἄξια παρέςχε, λέγω ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους: Ζαχαρίας δ còc καὶ ταύτην ἐξέγραψεν.

I.

Aias.1)

Elmsl. p. 202. v. 15, 2 φώνημα: ἀντὶ τοῦ φωνῆς. L. ἀντὶ τοῦ φωνήν.

204. v. 34, 3 θεραπεύει δε δ 'Οδυςςεύς την 'Αθηναν.

Es fehlt o, wie auch in R und bei Brunck (B.).

205. ν. 55 ἔκειρε] ἀντὶ τοῦ κείρων ἐπήει.

In diesem Scholion, welches von neuer Hand herrührt (cf. Dind. 2 p. 78), hat L. ἐποίει, wie Ritschl (2 p. 78) emendierte; s. das neue Scholion 2 p. 199, 9 ἤγουν διὰ τοῦ κείρειν ἐποίει.

206. v. 57, 4 γέλοιον. Cod. γελοΐον.

206. v. 66, 4 ούτω δὲ καὶ ἡ εὔνοια τῆς ᾿Αθηνᾶς ἐνδείκνυται εἰς ᾿Οδυςςέα. L. εἰς τὸν ᾿Οδυςςέα (R. B. und Cod. F. 2 p. 78).

207. ν. 91, 5 καὶ (διελο)γίζετο — ἀνηρηκέναι.

Dind. 2 p. 78 bemerkt: scribendum ἐλογίζετο ex F. G. etc.; L. καὶ . . γίζετο, d. h. καὶ (ἐλο)γίζετο.

208. ν. 98, 3 ἀτιμάςουςι] καταφρονήςουςιν. 'Ατιμάςαι γὰρ

τὸ ἄτιμον ποιῆςαι.

Über das Scholion s. Dind. 2 p. 79; in L. findet sich das Lemma ἀτιμάςουςι und die Lesart ἀτιμάςαι, nicht ἀτιμώςαι, wie bei Dindorf.

208. v. 102, 2 ἢ πέφευγέ cε. Cod. ἢ πέφευγέν cε.

208. ν. 108, 2 έρκιον τὰρ τὸ δῶμα.

Dindorf 2 p. 79 bemerkt: rectius έρκίον apud Suidam etc.; auch in L. steht έρκίον.

209. v. 118, 3 ὑπέδειξεν. Cod. ὑπέδειξε.

210. v. 135, 3 ή 'Αλεξάνδρεια ἀγχίαλος μέν, οὐκ ἀμφίαλος δέ΄ αἱ δὲ νῆςοι καὶ ἀγχίαλοι καὶ ἀμφίαλοί εἰςι.

Cod. εἰςιν; nach μὲν wurde später von derselben Hand /. = ἐςτιν eingefügt.

211. ν. 143, 9 ἐπὶ τοῦ λειμῶνος, οἷον τὸν εὐανθῆ, ἐφ᾽

ῷ οἱ ἵπποι μαίνονται.

Elms.: δν R. Vocula deest L. etc.; Dind. 2 p. 80: ἐφ' δ ἵπποι L. ἐφ' ψ ἵπποι F. etc.; L. hat ἐφ' ὧ ἵπποι, welches Elmsley ἐφ' οἱ ἵπποι las und notierte, es fehle ψ.

212. v. 151 εὔπιστα λέγει] ὅτι ἐν ἀτυχία καθέστηκας κ. τ. λ. Das Scholion bezieht sich im Codex auf v. 150 σφόδρα πείθει.

¹⁾ Die Reihenfolge der Dramen ist diejenige des Codex.

212. v. 162, 3 ècti. I. èctiv.

213. ν. 163, 3 προδιδάςκειν.

Dind. 2 p. 81: antiquior manus super προδιδάςκειν scripsit περιττόν, i. e. abundare praepositionem etc.; L. περιττή; cf. v. 261, 3 περική δὲ ἡ παρὰ πρόθετις.

213. v. 172, 4 Ταυροπόλα δὲ ὅτι ἐν Ταύροις τῆς Cκυθίας τιμάται ἢ — ἡ προςτάτις. Cod. Ταυροπόλα δὲ ἢ ὅτι κ.τ.λ. (R. B.).

213. v. 176 ή πού τινος νίκας] ἢ διὰ χάριν τινὸς νίκας. ᾿Ακάρπωτον δὲ ἣς καὶ καρποὺς οὐκ ἐδέξατο. [εἰς τὸ αὐτό]. Οἴονται κ. τ. λ.

L. ἢ διὰ χάριν τινὸς νίκ ^{s} = νίκης (R. B.); οἴονται κ. τ. λ. hat zum Lemma ἢ πού τινος νίκας.

214. v. 190, 2 λέγεται γὰρ ἡ ἀντίκλεια — Cιcύφψ cuvελθεῖν — ὁ δὲ Cίcυφος — ἔγραψε τὸ ὄνομα κ. έ.

Statt γάρ hat L. δέ (G. 2 p. 82) und ἔγραψεν.

215. ν. 191, 2 μηκέτι — κακήν φάτιν ἄρη καὶ περιποιήςη.

Nach η im W. ἄρη wurde später von derselben Hand c eingefügt, d. h. ἄρηc (v. 193 ἐπάρηc), welches im Texte manche Apographa und Suidas s. v. μὴ haben.

215. ν. 196 ἄταν οὐρανίαν: μετέωρον, μεγάλην.

L. ἄταν οὐρανίαν: ἀντὶ μετέωρον μ.

217. v. 227 εἰκὸς γὰρ τὸν νοῦ ἐξεςτηκότα μηδὲ έαυτοῦ ἀναςχέςθαι. Cod. εἰκὸς γὰρ τὸν οὕ ἐξεςτηκότα, d. i. τὸν οὕτως; cf. 276, 2.

218. ν. 233 τὰ ἔξω ἡ Τέκμηςςα ἀγνόει.

Elm.: ἠγνόει R. B. etc.; Dind. 2 p. 84: ἀγνοεῖ L. ἠγνόει G. etc.; L. auch hat ἠγνόει.

219. v. 265, 8 οὕτω πράξαντι. L. οὕτ = οὕτως, während ω darch ~ bezeichnet wird; vor οὕτω hat Cod. ἐςτιν, nicht ἐςτι.

221. v. 290, 3 παρ' 'Αττικοῖς — οὕτω. L. παρὰ 'Αττικοῖς — οὕτως.

221. v. 295, 2 ἐνοχλεῖν.

Nicht ἐνοχθεῖν, wie Elmsley sagt, sondern ἐνοχλεῖν hat L. 222. v. 308, 3 ἐνδ' ἐριπίοις νεκρῶν.

Dind. 2 p. 85: ἐρειπίοις G. recte etc.; in L. wurde ρι von neuerer Hand in ρει geändert.

222. v. 317, 5 ώς ταῦρος ἀνεβρυκᾶτο.

Dind. 2 p. 86: corrige ἀνεβρυχᾶτο ex F. G. etc; L. hat ἀνεβρυχᾶτο (R. B.).

223. v. 326 προεκτικὰ πρὸς τὸν ἀκροατήν, ἵνα προςέχη ἀκριβέςτερον.

Nach προ hat eine neue Hand c eingeschoben, also προcεκτικά (G. F. a. a. O.).

223. v. 327 ἐοικότα — καὶ λέγει καὶ ὀδυνᾶται τῷ βούλεςθαι δηλονότι δράςειν κακόν τι.

Das Scholion, welches von neuer Hand herrührt (cf. Dind. a.a. O.), hat ὀδύρεται st. ὀδυνάται und δράσειν δηλονότι κακόν τι.

223. v. 332, 2 όμοῖον, 225. v. 354, 7 οὕτως. Codex ὅμοιον und οὕτω.

226. v. 361 cυνδάϊξον] όμοῦ διαφθείρετε. L. διαφθείρατε (R. B.); über das Scholion s. Dind. a. a. O.

226. v. 362, 6 πῆμα δὲ ἄτης] κατὰ περίφραςιν ἄτην. L. τὴν ἄτην (R. B. und G. F. a. a. O.).

227. v. 378, 2 ούτως. Cod. ούτω; das Scholion ist neu.

227. v. 381 κακοπινέςτατον: — ἀντὶ τοῦ κολάκευμα, τρίμμα, κακορύπαρον πινῶδες τὰρ ἀδόκιμον τῆ τνώμη καὶ οὐ καθαρόν.

Das W. κακορύπαρος, welches von dieser Stelle in die Lexika gekommen ist, ist bedenklich; L. hat: — τρίμμα κακδ ρύπαρον, πινῶδες etc. d. h.: — τρίμμα. Κακοπινέςτατον, ρύπαρον κτ.λ., wie auch bei Suidas s. v. κακοπινέςτατον. Wie oft die wiederholten Lemmata

durch Abkürzungen geschrieben wurden (πέ $\mathring{\psi}$ = πέφυκεν, πέ $\mathring{\lambda}$ = πέλαςτον, όμαμ $\mathring{\mu}$ = όμαιμονεςτέρας etc.) s. m. Beitr. p. 59.

227. v. 383, 7 δίδωςι. v. 384, 3 σύτως. L. δίδωςιν und ούτω.

227. v. 387 ὤ Ζεῦ] αἱ τοιαῦται προσφωνήσεις οὖ διαλύουςι τὴν ὑπόθεςιν κ. τ. λ.

Das Scholion wird im Codex richtig auf v. 390 ἐχθρὸν ἄλημα bezogen.

228. v. 396 έλέςθαι άντὶ τοῦ προτιμήςαι κ. έ.

Das Scholion, welches neu ist, hat έλοῦ und προτίμηται; cf. 2 p. 208, 29.

229. v. 420 εὔφρονες ᾿Αργείοις] διὰ τὸν ποτόν. Cod. διὰ τὸ ποτόν (R. B.).

229. ν. 492 ἔχω] δύναμαι. L. ἀντὶ τοῦ δύναμαι.

229. ν. 431 ξυνοίς ειν] ξυνδραμεῖν καὶ τυνενεχθῆναι.

Im Scholion, welches neu ist, steht ξυνενεχθήναι.

230. v. 440 'Αργείοιςιν] ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τῶν 'Αργείων. Τῶν fehlt (R. B.).

230. v. 457 διάςτροφοι] παράφοροι.

In der Glosse, die neu ist, steht καὶ π.

231. ν. 450 ἀδάμαςτος] παρθένος, ἄζυγος.

Nicht neu, wie Dind. 2 p. 86 sagt, sondern alt ist dies Scholion. 231. v. 469, 3 ἐπήνεγκε. 232. v. 492, 10 οὕτω. L. ἐπήνεγκεν und οὕτως.

233. ν. 495 εἰδυῖα ἀγριαίνοντα Αἴαντα. L. εἰδ. ἀγριαίνοντα τὸν Αἴαντα (R. B.).

234. v. 506 καλῶς ἐπὶ τοῦ πατρὸς ἐν γήρα μακρῷ, ἐπὶ δὲ τῆς μητρὸς — κληροῦχον — θαυμαςτῶς δὲ — ἐπὶ ἐαυτῆς οὐδαμοῦ τοῖς τοιούτοις ὀνόμαςιν χρῆται. Cod. καλῶς ἐπὶ μὲν τοῦ κ. τ. λ. und ὀνόμαςι γρῆται.

234. ν. 517 θαναςίμους] ἀντὶ νεκρούς, οὐ ποιητικούς

θανάτου.

Dind. 2. p. 89: habet L. am. rec. etc.; von neuer Hand rührt bloß οὐ ποιητικοὺς θ. her; ἀντὶ νεκροὺς ist ein altes Scholion, welches von neuer Hand nur wieder gefärbt wurde.

234. ν. 520, 2. αἰσθάνεται γὰρ τῆς τύχης. L. αἴσθεται

(R. B. und G.).

235. v. 531 καὶ μὴν φόβοιςί γ' αὐτόν: τοῦ φόβου χάριν. Cod. τῶ φόβω, welches ich keinen Augenblick Bedenken trage in τῶν φόβων zu ändern; das neue Scholion 2 p. 212, 14 lautet ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τοῖς φόβοις, τουτέςτι διὰ τοὺς φόβους.

236. v. 550 ἡ δὲ ὁμοία εὐχὴ παρ' Όμήρψ. L.: — εὐχὴ καὶ

παρ' Όμήρω (R. B. und F. 2 p. 89). 236. v. 554, 7 έςτι. Cod. έςτιν.

237, v. 570, 3 τῆς Τεκμήςςας und 241. v. 646, 2. L. τῆς

Tεκμήςς = τῆς Tεκμήςςης (R. B.).

238. ν. 582, 2 τομῶντι] τῷ τομῆς δεομένψ.

Das W. τŵ hat eine neue Hand beigefügt.

239. ν. 596, 2 εἰώθαςιν. L. εἰώθαςι.

240. ν. 620, 4 ἄφιλα] λείπει γινόμενα.

Das Scholion bezieht sich richtig auf v. 619 (ἔργα) μεγίττας άρετᾶς.

242. v. 651, 4 ώς "Ομηρος (Od. ι' 392)

έν ὕδατι ψυχρῷ βάπτει μεγάλα ἰάχοντα.

L. είν ὕδατι (G. εί 2 p. 93).

243. v. 670, 3 cυνέςτηκε. v. 678, 4 πράγμαςι. Cod. cυνέςτηκεν, πράγμαςιν.

243. ν. 691, 1 ἀπαλλάςς εςθαι. L. ἀπαλλάττες θαι (R. Β.

und G.).

244. v. 699, 10 τῶν — ὀρχήσεων ἡ μὲν Βερεκυντιακὴ λέγεται, ἡ δὲ Κρητική, ἢ καὶ πυρρική. L. ἡ καὶ πυρρική; Suidas s. v. Νύσια hat ἡ δὲ Παρική, welches Gaisford in ἡ καὶ πυρρίχη ändert.

245. v. 700 ίάψης] ἐπιβάλης ἢ τυλλάβης ἡμῖν.

Dind. 2 p. 94: a m. recentiore habet L. etc.; über ἰάψης im Texte hat L. das oben angeführte alte Scholion, am Rande aber ein neues: ἐπιβάλεις ἢ cuλλάβοις (ohne ἡμῦν).

245. v. 710 θοᾶν] ἀντί τοῦ θοῶν. L. θοᾶν] κατὰ τῶν θοῶν; das Scholion schrieb der Grammatiker wegen der Syntax πελάςαι φάος — θοᾶν νεῶν.

245. γ. 717 μετεγνώς θη μετεβλήθη καὶ πέπαυται τοῦ θυμοῦ.

L. μετεγνώσθη] μετεπείσθη, μετεβλήθη κ. τ. λ. Suidas s. v. μετανεγνώσθη hat μετεπείσθη καὶ πέπαυται τοῦ θυμοῦ, Hesychios s. v. μετανεγνώθη hat μετανεπείσθη.

246. ν. 727, 2 οὔτις ἔςθ' ὃς οὐχὶ ἔλεξε, ξυναίμονα αὐτὸν

ἀποκαλοῦντες. Cod. ἔλεγε, sehr gut.

246. v. 727, 4 ὡς οὐκ ἀρκέςοι: — ὡς οὐκ ἀπαρκέςοι έαυτῷ. Elmsl.: ὡς οὐκ ἀπαρκέςοι R. B. etc.; ἐπαρκέςοι ist wohl ein Druckfehler st. ἀρκέςοι, denn die Romana, die ich an dieser Stelle gesehen habe, hat ἀρκέςοι; ich weiß nicht woher ἐπαρκέςοι Elmsley genommen hat (aus Suidas s. v. ὡς οὐκ ἀρκέςοι?), denn L. hat ὡς οὐκ ἀρκέςοι! 247. v. 744. 5 τοῦ τῶν θεῶν χόλου.

Das Scholion ist alt, nicht neu, wie Dindorf 2 p. 95 sagt.

248. v. 760, 2 πρὸς τὸ τημαινόμενον εἶπεν ὅςτις, τὸ ἀνθρώπου ἀποδούς, ἄτινα δέον εἰπεῖν.

Über das Scholion s. 2 p. 95; L. ἀνθρώπους, welches das richtige

ist, wie die v. 758-761 lehren; cf. 2 p. 220, 3 ff.

249. v. 784 δάϊον κοινῶς τὸ πολέμιον, ᾿Αττικῶς δὲ δύςτηνον. L. — ᾿Αττικῶς τὸ δύςτηνον (R. Β.).

249. ν. 784, 9 παρηκολουθηκυΐαν.

Falsch ist, dass L. παρακολουθηκυῖαν hat, wie Elmsley sagt. 249. v. 784, 10 πρὸς τὸν χορόν, — οἶον ὡς ἐπὶ μεγάλη ποοφάςει ἐκκαλοῦντες αὐτήν.

Es ist mir ein Rätsel, wie uns Elmsley solche sinnlosen Lesarten hat vortragen können, denn L. hat: πρὸς τὸν χορόν, — οἱ ὡς ἐπὶ μ. π. ἐκκαλοῦςιν αὐτήν! (R. B.!); verfehlt war also die Konjektur οἱ — ἐκκαλοῦνται, die, wenn ich nicht irre, Porson aufgestellt hatte.

249. v. 787 πρὸς τὸ Εὐριπίδου ἐν Δίκτυι (fr. 337, Nauek p. 366)

τί μ' ἄρτι πημάτων λεληςμένην ὀρθοῖς;

Beitr. p. 76 schrieb ich: Wolff vermutete, τί μ', ὧ ξέν', ἄρτι κ. έ.; vielleicht hat der Abschreiber ἀρτ, als ἄρτι aufgefaßst st. ἀρτίως:

τί μ' ἀρτίως ⟨αὖ⟩ πημάτων λεληςμένην . ὀρθοῖς:

v. 787-788 des Ai. lauten:

τί μ' αὖ τάλαιναν ἀρτίως πεπαυμένην κακῶν ἀτρύτων ἐξ ἕδρας ἀνίςτατε; etc.

Wolff teilt uns mit, das L. τί μ' ἀ ἀρτι hat; ich habe zwar ἀ erkannt, indes wurde der Buchstabe vom Abschreiber wieder getilgt, so dass von diesem Standpunkte aus kein Hindernis meiner Vermutung entgegensteht (s. Deutsche Literaturzeit. von Berlin Nr. 16. 1882).

250. ν. 792 τὴν τύχην — εἴτ' οὖν δυςπραγίαν.

In diesem neuen Scholion hat L. ἢ δυςπραγίαν st. εἴτ' οὖν δ. (R. B.).

250. v. 803 γίγνεςθε. Cod. γίνεςθε; γένεςθε hat Suidas s. v. πρόςτητε.

251. ν. 815, 3 γελοΐον. L. γέλοιον.

251. v. 815, 7 καινοτομεῖν βουλόμενος καὶ μὴ κατακολουθεῖν τοῖς ἐτέρου τινὸς ὑπ' ὄψιν ἔθηκε τὸ δρώμενον.

Cod. ἔθηκεν; st. τινος hat L. eine Lücke von 8-10 Buchstaben; das W. fehlt in R. B.

251. v. 815, 14 ὅτι τοῖς — ἄπαξ κρίναςι περί τινος οὐ γίνεται — μετάνοια. L. — μετάνοια περί τινος.

252. v. 833, 7 καθ' ίςτορίαν. Cod. κατά ίςτορίαν.

253. ν. 849, 3 οἰκτρῶς αὐτὴν ἀνακαλεῖ —, ὡς ἀντιλαμ-

βανόμενος δὲ έαυτοῦ ἐπάγει κ. τ. λ. Cod. ἀντιλαμβανόμενος, d. h. ὡς λαμβανόμενος; ἑαυτοῦ λαμβάνεςθαι = sich zurückhalten.

256. ν. 913, 2 λέγουςι. L. λέγουςιν.

256. v. 921, 2 ἵνα ή κηδεία γένηται. L. ἵν' ή κηδεία γένηται. 257. v. 940, 2 άλγοῦςι. 258. v. 977 Τεκμήςςας. L. άλ-

γοῦςιν und Τεκμήςςης.

260. v. 1055 πρώτον κεφάλαιον ὅτι ἐπίβουλος ἦν.

Das Scholion wird im Codex richtig auf v. 1052 f. bezogen. 261. v. 1074 και Ἐπίχαρμος ἔνθα δέος κ. τ. λ.' (fragm.

58 ed. Lorentz p. 276). L. καὶ Ἐπίχαρμός φητιν 'ἔνθα κ. έ.'.

261. v. 1100 πῶς τῷ Αἴαντι προςτάςς κ, ὁ μὴ τῶν ὑπὸ Αἴαντι ἔχων ἐξουςίαν; L. ὑπὸ Αἴαντα.

262. v. 1123, 3 ἔλυςεν. L. ἔλυςε.

262. v. 1126 κτείναντά με] ὅςον ἡκεν ἐφ᾽ ἑαυτῷ κτείναντά με. Δεινόν. Ὁ μὲν εἶπεν ὅςον ἐφ᾽ ἑαυτῷ, ὁ δὲ τῆς φωνῆς ἀντιλαμβάνεται.

v. 1126-1127 lauten:

Μεν. δίκαια τὰρ τόνδ' εὐτυχεῖν κτείναντά με; Τεῦκρ. κτείναντα; δεινόν τ' εἶπας, εἶ καὶ ζῆς θανών.

In L. bis έαυτῷ reicht das eine Scholion, von κτείναντα folgt ein anderes, also: κτείναντά με; δεινόν: δ μὲν κ. τ. λ., wo με im Lemma zu tilgen ist.

263. v. 1172 πατρός] τοῦ Αἴαντος.

Die Glosse bezieht sich auf v. 1169 τοῦδε.

263. v. 1187 πολυπλάγκτων] καθὸ πολλὰ πλανώμεθα ἐν ἀλλοδαπῆ. Πολεμικῶν.

Πολεμικών ist im Cod. Erklärung des W. δορυςςοήτων v. 1188. 264. v. 1191 δύςτανον ὄνειδος] ήτοι ἐπὶ τῆς Τροίας. L. ήτοι ἐπὶ τῆς Τροίας.

265. v. 1259 οὐ cωφρονήςεις] ςκώπτει αὐτὸν εἰς τὴν μητέρα.

Das Scholion wird im Cod. richtig auf v. 1263 την βάρβαρον

γὰρ γλῶccαν οὐκ ἐπαΐω bezogen.

266. v. 1286, 2 ἔμελλε. 267. v. 1316, 2 εἰτήνεγκε. L. ἤμελλε. εἰτήνεγκεν.

267. v. 1382, 2 δαιμόνιος ή ἐπιτήρηςις. L. δαιμονίως (G. 2 p. 101): cf. v. 1352 ἄκοως αι ἀντιθέςεις.

269. v. 1366, 1 ἡ πάνθ' ὁμοῖα. L. ὅμοια, wie im Texte.

Elektra.

309. v. 42, 3 οὐ τάρ cε μὴ χρόνψ: τινὲc κ. τ. λ. Cod. οὐ τάρ cε μὴ τήρα τε καὶ χρόνψ, wie im Texte.

310. v. 50, 2 πιθανόν δὲ τὸ ἐν Φωκίδι ἀνατρεφόμενον τὰ Πύθια ἀτωνίζεςθαι.

Cod. ἀνατρεφόμέν τα Πύθια; dieselbe Hand tilgte όμ und das Kompendium ' = ον, änderte also ἀνατρεφόμενον in ἀνατρεφέντα; schr. ἀνατραφέντα (G. F. 2 p. 116).

310. v. 51 ώς ἐφίετο] — ώς ἐκέλευςεν, Cod. ἐκέλευεν.

310. v. 54, 3 τύπωμα] ἄγγος. L. τὸ ἄγγος.

311. v. 70 δίκη καθαρτής: τὰ εἰς της ἔχοντα τὴν παρατέλευτον εἰς ἀμετάβολον λήγουςαν ἀπρόςληπτα ὄντα τοῦ ς κατὰ τὴν γενικὴν βαρύνονται, εἰ μὴ εἴη μετοχικά, ὑφάντης, ἀγύρτης, Εὐφράτης — ΄ παρὰ ὸὲ ᾿Αττικοῖς ὀἔύνεται τό τε καθαρτὴς καὶ ἀμυντὴς — φαιδρυντής, ποικιλτής, ψαλτής, πραϋντής.

Codex εὐφράντης, welches das allein richtige ist; Herod. περὶ καθολ. προςψδ. γ΄ 77, 23 (ed. Lentz Lips. 1867): canonem sumsi ex E. M. 436, 1 . . . . Pro Εὐφράτης scribendum est εὐφράντης etc.; st. ψαλτής (L. ψάλτης) ist aus E. M. καλλυντής herzustellen.

318. v. 201 μοι. L. ἐμοί (R. B.); das Scholion ist neu.

319. v. 214, 2 οὐ νοεῖς;

Über das Scholion s. 2 p. 121; L. ἀντὶ τοῦ οὐ νοεῖc.

319. v. 219, 4 ècti. und 324. v. 384, 1. L. èctiv.

319. v. 232, 3 καὶ ἔςτιν ὁ λόγος οὖκ ἔςομαι ἀνάριθμος. Cod. ἀνήριθμος.

322. ν. 312, 5 δόκει] άντὶ τοῦ ἡγοῦ.

Dind. 2 p. 123: L. a m. rec. habet; ich habe das Scholion nirgends lesen können (Elms.: non exstat in L.).

324. v. 355 λυπῶ τούτους διὰ τὸ τιμᾶν τὸν πατέρα. Cod. διὰ τοῦ τιμᾶν τὸν πατέρα, sehr gut.

324. v. 362 περιρρείτω βίος] δαψιλης έςτω cou ή τροφή. Dies bezieht sich auf v. 361 πλουςία τράπεζα κείςθω.

324. ν. 375, 3 γόων] γρ. καὶ λόγων.

Dind. Ed. p. 49: inter scholia annotatum γρ. καὶ λόγων. Pariter v. 379 ad γόων διορθωτὴς adscripsit γρ. λόγων; im Cod. findet sich nur eine Variante γρ. καὶ λόγων, welche sich auf γόων in v. 379 bezieht.

324. v. 384, 4 άρμόζει λίαν τὸ πρόςωπον Ἡλέκτρας τῆ ᾿Αντιγόνη.

Das Scholion bezieht sich richtig auf v. 387.

328 v. 495 πρὸ τῶνδέ τοι μ' ἔχει: — θάρτος με ἔχει μὴ πρὸ τούτων προειρημένων — τοῦτο τὸ ὄναρ ἄψεκτον ἡμῖν προςπελάζειν.

Cod. μὴ πρὸ τούτων τῶν πρ. (R. B. und G. 2 p. 125).

329. τ. 516 ἀνειμένη: ἄνεςιν ἔχουςα. L. ἀνειμένη μέν: ἄν. ἔχ.

330. ν. 561, 4 παρήγαγε. L. παρήγαγεν.

332. ν. 627 πιθανώς έπὶ τὸν ἀγρὸν ἔφη τὸν Αἴγιςθον ὑπὲρ

τοῦ παρρηςίαν δοθήναι τῆ κόρη.

Dind. 2 p. 127: a m. paullo recentiore habet L.; das Scholion ist ebenso alt, wie die anderen vetera; zum Irrtum gab Anlaß, daß eine neue Hand die verlöschten Worte mit anderer Tinte nachgezogen hat; die Buchstaben $\pi\alpha\rho\rho\eta$ cí und κόρ bewahren noch die früheren Spuren.

332. v. 642, 4 βάξιν] λόγον.

Durch λόγον wird βάξιν im v. 638 erklärt.

332. v. 645, 8 έλυςε. 333. v. 686, 5 ούτω. L. έλυςεν und ούτως.

335. ν. 722 τὴν δεξιόν.

Vielleicht ein Druckfehler st. τὸν δ.

338. v. 850, 1—2. Ibid. κάγὼ — παρέμεινεν.

Im Cod. geht κάγω etc. voran, dann folgt 1-2.

338. $\vec{v}$. 854, 5 κοινοτόκων τῶν ἀδελφικῶν, τῶν τοῦ αὐτοῦ πατρὸς κεκοινηκότων. Cod. κεκοι $\vec{v}$ νηκότων = κεκοινωνηκότων (G. 2 p. 129).

338. v. 858 κοινοτόκων] τινές τῶν πᾶςι κοινῶν. Cod. κοινῶν — κοινωνῶν.

341 v. 1005, 2 οὐκ ἀπαλλάςςει τῶν κακῶν. [εἰς τὸ αὐτό] οὐδὲν ἡμᾶς ἐκλύςεται.

Οὐδὲν κ. έ. ist ein zweites Scholion, welchem ἀντὶ vorangeht. 342. v. 1026, 2 Πινδαρικὸν (Nem. 4, 51) ἐπεὶ ῥέζοντά τι καὶ παθεῖν ἔοικεν.

Dind. 2 p. 130: καὶ erasum in L.: habet G.; nicht radiert, sondern verlöscht.

342. ν. 1029 οὐκ ἀτιμάζω ce, ἀλλὰ προνοοῦμαί cou.

Es bezieht sich richtig auf ν. 1036 ἀτιμίας μὲν οὔ, προμηθίας δὲ coû.

342. v. 1044 οἷον τοῖς δεινοῖς περιπεςοῦςα ἐπαινέςεις με ςύμφορά coι βουλεύςαςαν. Cod. coι cuμβουλεύςαςαν, wie ich Beitr. p. 83 aus Konjektur hergestellt hatte. 343. ν. 1069 χορεύςειεν. L. χορεύςειε.

346. ν. 1240 παράκειται έκάςτω τὸ οἰκεῖον κ. έ.

Es wird richtig auf v. 1236 bezogen.

347. v. 1281, 9 έμφαντικόν τὸ τυνεχές τῆς ταὐτολογίας κ. έ. Es bezieht sich richtig auf v. 1291 ἀντλεῖ, τὰ δ' ἐκχεῖ, τὰ δὲ διαςπείρει μάτην.

348. v. 1288 ἀφαιρεῖται—τὴν εὐκαιρίαν τῶν μελλόντων

πραχθήναι τῶν λόγων ἡ ἀδολεςχία.

Es bezieht sich auf v. 1292 χρόνου γὰρ ἄν coι καιρὸν ἐξείρτοι λότος.

348. ν. 1346, 1 ήρώτης Ε. ήρώτης.

349. ν. 1384, 2 δ χορός φηςιν καὶ τῆς Ἡλέκτρας συνελθούςης αὐτοῖς. Cod. cuveiceλθούςης αὐτοῖς (R. B.).

349. v. 1388, 1 είς τὸν 'Ορέςτην ἀποτείνεται. L. èc st. είς.

349. ν. 1393 έδώλια] έδράςματα.

Dind. 2 p. 132: γρ. έδράςματα L.; γρ. ist zu tilgen, denn es rührt von neuer Hand her.

351. γ. 1437, 3 ώς ἠπίως ἐγνέπειν: γρ. νηπίψ. Ώς κ. τ. λ.

Elmsl.: νηπίω L.; das ist dahin zu berichtigen, dass in L. ein anderes, von Dindorf Ed. p. 134 mitgetheiltes Scholion steht: yp. νηπίωι; im Scholion aber steht νηπί = νηπίψ.

351. ν. 1451 ἐπιταρκάζουτα — φητίν.

Es wird auf v. 1457 bezogen χαίροις αν, εἴ coι χαρτὰ τυγχάνοι τάδε.

351. ν. 1495, 2 πρόφαειν ίκανὴν εύρε τοῦ μὴ ἐν τῶ ἐμφανεί φονεῦςαι αὐτόν. L. πιθανὴν st. ίκανήν: Schol. Antig. v. 100 τὰς προφάςεις — πιθανὰς εἶναι δεῖ.

Oedipus Tyrannos.

3. v. 27, 2 καὶ τὸ ἐναντίον· "Ομηρος καί τε κ. τ. λ.' Cod. καὶ τὸ ἐναντίον, ὡς "Ομηρος κ. έ.

4. ν. 35 ὅς τε μολὼν ἄςτυ Καδμεῖον, ἵνα καὶ ἡ ἀπὸ ξένης αὐτοῦ ἄφιξις δηλωθή. ν. 36 ἀοιδοῦ: ὅτι τὸ ἀοιδοῦ εύφημόν έςτιν, προςέθηκε ςκληράς — ή φονικής.

L.: — δηλωθή, κκληράς δὲ ἀοιδοῦ ὅτι κ. τ. λ. Elms.: φονικής

Stephanus pro φοινικής; im Codex wurde ι getilgt.

4. ν. 45 ζώςας ζάντὶ ἐνεργεςτέρας.

Elms.: MS. εναργεττέρας. Ed. Rom. ενεργεττέρας — praeter MS. έναργεςτέρας agnoscit Suidas v. ζώςας; L. hat sehr klar ἐνεργεςτέρας!

6. ν. 80, 3 εἴθε οὖν παραγένοιτο Κρέων ἐπί τινι εωτηρίω τύχη λαμπρός, ὥςπερ ἐκ τῆς περὶ τὸ πρόςωπον καταςτάςεως φαιδρός. Λεληθότως δὲ κ.τ.λ. Cod. φαιδρός έςτιν · λεληθ. δέ κ. έ. (G. 2 p. 34).

6. v. 85, 2 ὀνόμαςιν. 8. v. 130. 5 τουτέςτιν. L. ὀνόμαςι

und τουτέςτι.

 τ. 160, 2 γαιάοχον δὲ ἀντὶ τοῦ πολιοῦχον. L. ἀντὶ τὴν πολιοῦχον.

v. 192, 3 ἐξεληλάςθαι. 14. v. 262, 6 πόλεςιν. L. ἐξεληλάθαι und πόλεςι.

15. ν. 256 ἀκάθαρτον] οίον χωρίς της βοηθείας.

Es wird auf v. 255 μη θεήλατον bezogen (R.).

16. v. 316, 3 Οἰδίπου.

Elmsl.: ed. Rom. olbí π odoc. Quae forma praestat in prosa oratione. Sequor tamen MS.....; und das Manuskript hat olbí π δ = Olbí π odoc! (G. 2 p. 38).

18. γ. 357 ή ἀπότατις φανερώς είς Κρέοντα. L. είς

Κρέοντά έςτι (G. 2 p. 38).

18. v. 370 ἴcoν ἐcτὶν ὁ Οἰδίπους παραβαλλόμενος κ.τ. λ. Es wird auf v. 368 bezogen ἢ καὶ γεγηθώς ταῦτ' ἀεὶ λέξειν

δοκεῖς;

19. v. 434 cκολή] βραδέως. L. ἀντὶ τοῦ βραδέως (R. B.). 24. v. 637 καλῶς δὲ οὐ πυνθάνεται — ἀπαλλαγήναι αὐτοὺς βουλομένη, ἄμα δὲ καὶ μὴ διλογία ἢ. Cod. ἄμα δὲ καὶ ἵνα μὴ διλογία ἢ (G. 2 p. 40).

25. v. 673 δήλος εἶ ἀηδῶς εἴκων. L. δήλος εἶ ὧ . . . δῶς

d. h. ώς ἀηδῶς (G. 2 p. 41). 25. v. 681, 1—3 v. 683, 1—2.

Ein einziges Scholion, wie auch 29. v. 888, 1—3 und 889,1—2. 26. v. 690, 3 μώρον. L. μωρόν (G. 2 p. 42).

26. v. 716 καλῶς τὸν τόπον προςέθηκεν ἵνα εἰς ὑπόμνηςιν ἀγάγοι τὸν Οἰδίποδα.

Dind. 2 p. 42: ἀγάγη G. cum L.; L. hat ἀγάγοι.

27. v. 780 πλαστός] προςποίητος, ἀλλότριος. L. προςποιητός.

30. v. 917, 2 ἀπαγγέλλουςι. Cod. ἀπαγγέλλουςιν.

31. v. 945 ἀςμένως ἀκήκοε — ἵνα πάλιν ἀνατρέψη τὰ μαντεύματα κ. έ.

Es wird auf v. 943 bezogen πῶc εἶπαc; ἢ τέθνηκε Πόλυβοc, ϐ γέρον;

32. ν. 976, 2 ὀκνεῖν] φοβεῖςθαι.

Die Glosse bezieht sich auf ἀκνεῖν in v. 986.

34. v. 1093 χορεύεςθαι] ύμνεῖςθαι. L. ἀντὶ τοῦ ύμνεῖςθαι. 34. v. 1093 ὁμήλιξ.

Dind. 2 p. 45: corrige ὁμῆλιξ; wie im Codex.

35. ν. 1155, 2 τί προςχρήζων μαθε $\hat{i}$ ν] ταθτά με διατίθης. L. Λ ταθτα κ. τ. λ. $\Longrightarrow$ λείπει ταθτα κ. έ.

36. v. 1191 κατ' ἀλήθειαν. v. 1200, 2 γέγονε. L. κατὰ ἀλήθειαν und γέγονεν.

37. v. 1231, 3 ἐπίcπαcτα. L. ἐπιcπαcτά.

37. v. 1241, 2 "Ομηρος (Π. ω 454) °τὸν τρεῖς — ἐπιρρήςεςκον'. L. ἐπιρρήςεςκον, nicht ἐπιρήςεςκον, wie Elmsley sagt.

37. ν. 1286 ἐν τίνι cχολῆ] ἐν ποία διατριβῆ. L. οίον ἐν

ποία διατριβή.

39. v. 1438 ὁ μεν τῷ χρητμῷ ἀξιοῖ ἀκολουθεῖν —, ὁ δὲ Κρέων ἐπανερέτθαι φητὶ δεῖν κ. έ. v. 1443 ἵνα καὶ μετὰ γνώμητ θεοῦ ἀπέλθητ.

Das erste Scholion wird im Cod. auf v. 1442, das zweite auf

v. 1445 bezogen.

40. v. 1472, 3 ἐξένεγκεν. *

Vielleicht ein Druckfehler st. ἐξήνεγκεν.

40. ν. 1498 ἐκ τῆς ἀρούρης τῆς αὐτῆς. L. ἀρούρας.

Antigone.

98. ν. 26 Πολυνείκη. L. Πολυνείκην (R. B.).

99. v. 39, 3 εἰ δὲ γρ. ἢ ἀράπτουςα ἀντὶ τοῦ — ἢ βεβαιοῦςα αὐτόν. Cod. ἢ ἐπιβεβαιοῦςα αὐτόν (R. B.); das γρ. καὶ ἢ ἀράπτουςα, welches Dindorf im krit. Apparat seiner Ausgabe p. 15 erwähnt, habe ich nirgends gelesen.

99. v. 39, 5 ἐκέλευτε. L. ἐκέλευτεν.

100. v. 61, 3 παρὰ τὸ Εὐριπίδου.

Dind. 2 p. 63: in L. non εὐριπ, quod Elmsleius tradit, sed εὐριπίς quod est Εὐριπίδειον, ut legitur in R. Si librarius voluisset Εὐριπίδου, quod posuit Elmsleius, scripsisset potius εὐριπ; eine unhaltbare Behauptung, denn ich sehe keinen Grund ein, warum εὐριπί nicht Εὐριπίδης—ου—η etc. bedeuten könne; in der ὑπόθεςτις I 2 p. 18, 23 hat L. κεῖται ἡ μυθοποιῖα καὶ παρὰ Εὐριπί = Εὐριπίδης und im Schol. Ant. v. 106 und Trach. v. 172, 11 Εὐριπί = Εὐριπίδης.

100. v. 64 λείπει ὥςτε κ. τ. λ. Cod. λείπει τὸ ὥςτε (R. B.).

100. v. 65, 2 ἐφρόντιςε. Cod. ἐφρόντιςεν.

101. v. 83 πότμον] γρ. βίον. 102. v. 92 έςτι. L. έςτιν; γρ rührt von neuerer Hand her.

102. v. 100 cύνοδός τινων Θηβαίων γερόντων, ἐξ ὧν δ χορὸς ςυνέςτηκεν. L. γερόντων ἐςτὶν (== '/.), ἐξ ὧν κ.τ.λ.

103. v. 103, 5 ω χρυσέας άμέρας βλέφαρον] περίφραστικώς ἡ ἡμέρα. Cod. ω st. ἡ.

103. v. 114, 3 λευκής χιόνος: τοῦτο ἀλληγορικῶς κ. τ. λ. v. 114, 5 λείπει τὸ ὡς κ. έ. L. λευκής χιόνος πτέρυγι: τοῦτο ἀλληγορικῶς κ. τ. λ. λείπει δὲ τὸ ὡς κ. έ.

105. v. 134, 2 πυρφόρος: πῦρ φέρων ἐν αὐτῷ· ὁ πῦρ τοῖς τείχεςι προςάγων. L. αὐτῷ· πυρφόρος ὁ πῦρ

107. v. 175, 2 δείκνυς 108. v. 192 όμοῖα. 111. v. 291 οὕτω. L. δείκνυς 1 und δμοια und οὕτως.

112 v. 323 έστι. v. 336, 7 ήχώδεςι. L. έςτιν und ήχώδεςιν. 118. v. 523, 4 φιλοῦςι. v. 521, 2 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἤλθεν (Hom. II. η 219). L. φιλοῦςιν und ἦλθε.

119. v. 556 άλλ' οὐκ ἐπ' ἀρρήτοις: οἷον προεῖπόν cοι κ. έ. Cod. άλλ' οὐκ ἐπ' ἀρρήτοις: ἀντὶ τοῦ προεῖπόν coι (R.B.).

120. v. 577 οὐ μόνη ταύτη ὥριτται τὸ ἀποθανεῖν, ἀλλὰ καὶ coί. Cod. οὐ μόν, == οὐ μόνον (R. B.)

121. v. 603 οἰςτρηθεῖςα ὑπὸ τῶν Ἐρινύων ᾿Αντιτόνη.
Cod. ἡ ᾿Αντιτόνη.

122. ν. 613 ὁ δὲ νόμος ὁ πάντων τῶν ἀνθρώπων κοινός. Es fehlt τῶν (R. B.).

128. ν. 816. 'Αχέροντι] λείπει θύραις ἢ κοίταις.

Dind. 2 p. 65: non apparet quomodo hoc adscribi ab scholiasta potuerit, nisi forte 'Αχέροντος legit, quo metrum violatur; das Scholion bezieht sich im Cod. auf v. 815 ἐπινυμφίδιος — υμνος und erklärt einfach ἐπι—; anders meint Dindorf Ed. Soph. p. 88.

128. v. 826, 3 ἢν ἐδάμαςεν ἡ πέτρας βλάςτηςις, ὡς κιςςὸς περιβαλοῦςα αὐτήν περιέφυςεν αὐτή, φηςιν, τἢ πέτρα, ὡς κιςςὸς δένδρω.

Cod. αὐτῆ st. αὐτή (R. B.), so daſs mit Brunck αὐτῆ, φηςίν, ἡ πέτρα zu schreiben ist; der Nom. ἡ πέτρα wurde dem Dat. αὐτῆ assimiliert. S. Beitr. p. 52-53.

130. ν. 846, 4 αὐτογένητα. L. αὐτογέννητα.

131. v. 890 μετοικίας — τῆς ἄνω] τὸ μεθ' ἡμῶν οἰκεῖν.
 L. τοῦ st. τὸ, sehr gut (R. B.).

131. ν. 908 τίνος νόμου] ἀντὶ τίνος νομίςματος.

Das W. τίνος im Scholion fehlt.

131. ν. 921 δαιμόνων δίκην] ἐπεὶ τὰ τοῦ Κρέοντος — παρέβην. L. παρέβη (R. B.).

132. ν. 937 ἄγουςιν. L. ἄγουςι.

132. v. 944 ἐπεὶ καὶ αὐτὴ ἐν χαλκῷ οἴκῳ ἐκέκρυπτο. L. ἐπεί, nicht ἐπί, wie Elmsley sagt.

132. v. 946, 2 ήλθε. v. 949 είχε. 133. v. 965 ήρέθιζε. L. ήλθεν, είχεν und ήρέθιζεν.

134. ν. 980 τῆς πρὸς γυναῖκας κοινωνίας ἄπειροι ὄντες.

St. κοινωνίας hat L. ευνουείας (R. B.)!
136. v. 1009 κάτυφε καὶ ἔτυφε.

Das Scholion habe ich nirgends gelesen.

136. ν. 1028 αὐθαδίαν. L. αὐθάδειαν (R. B.).

v. 1030 καὶ "Ομηρος (Il. w 54) κωφὴν — γαῖαν'.
 L. κωφήν, nicht κουφήν, wie Elmsley sagt.

137. ν. 1052 τῆς νόςου] ἀντὶ τοῦ τῆς ἀβουλίας.

Es fehlt ἀντὶ τοῦ.

139. v. 1133, 2 ἐν ἀμφοτέροις τὰρ τόποις. L. ἐν ἀμφοτέροις γαρ τοῖς τόποις (R. B.).

140. v. 1166, 2 ζώςι. 141. v. 1232, 4 κατεφρόνηςε. L. ζῶςιν und κατεφρόνηςεν.

142. v. 1282, 2 μη έλομένη ζην μετά τὸν παιδὸς θάνατον. L. μετὰ τὸν τοῦ π. θ.

143. γ. 1330 μόρων ὁ κάλλιςτ' ἐμῶν ἐμοὶ τερμίαν ἄτων άμέραν] ὁ ἐμὸς θάνατος μείζων - τῶν κακῶν. L. ὁ έμὸς θ. ὁ μείζων κ. τ. λ.

Trachinierinnen.

- 146. v. 7, 2 νυμφίων άντὶ τοῦ νυμφευμάτων, ὄκνον δὲ τὸν φόβον. L. νυμφίων ἀντὶ τῶν νυμφευμάτων καὶ μνηςτευμάτων, ὄκνον κ. τ. λ.
- 148. v. 45, 2 ècti. Cod. èctiv.
- 148, v. 53 τὸ cóv: τὸ coὶ cuμφέρον, ibid, ἢ τόςον κ. έ.
- Ein einziges Scholion, wie auch 152. v. 122, 1-2 und 122, 3-6.
  - 150. ν. 104 πυνθάνομαι ὀδύρεςθαι. [εἰς τὸ αὐτό] λείπει ή διά. 'Αθλίαν δ' ὄρνιν τὴν ἀλκυόνα φηςὶν κ. έ.

Λείπει ή διὰ ist an unpassender Stelle von Elmsley eingeschoben, denn ἀθλίαν δ' ὄρνιν κ. έ. ist die Fortsetzung des vorigen Scholions πυνθάνομαι κ. έ.

151. v. 112, 4 ούτω. v. 118, 5 κατ' ἀντίφραςιν. Cod. ούτως und κατά άντ.

152. v. 122, 7 ἀντία] ἀντίον coι.

Das Scholion, welches αντί coì lautet, bezieht sich auf ὧν ἐπιμεμφομένας.

152. v. 129, 2 κατ' ἀποκοπήν. Cod. κατὰ ἀποκοπήν.

152. v. 130, 2 είcι. v. 144, 2 ψιλοῦςι. Cod. είcιν und ψιλοῦςιν.

155. v. 188, 3 βουθερεῖ ἢ ὄνομα τοῦ λειμῶνος ἢ πολυθερεί, τὸ γὰρ βου ἐπιτατικόν ἐςτιν, ὅ ἐςτι πολλάκις θεριζομένω.

Elmsl.: τὸ - ἐςτιν om. L.; und ich lese es in L.!

159. v. 264, 2 ωμίληςε. Cod. ωμίληςεν.

159. v. 267 λείπει ἡ ὑπό, ὡς ὑπὸ ἐλευθέρου ἀνδρὸς ὑβρίζοιτο, λέγει δὲ τὸν Εὐρυςθέα, Cod, τοῦ Εὐρυςθέως (R.). 160. ν. 289 λόγου] τοῦ ἥξειν ἐκεῖνον.

Über die Stelle bemerke ich in m. Beitr. p. 69: v. 289-290

lauten:

φρόνει νιν ώς ἥξοντα· τοῦτο γὰρ λόγου πολλοῦ καλῶς λεγθέντος ἥδιςτον κλύειν.

ich würde vorziehen: v. 289 τοῦτο] τὸ ἥξειν ἐκεῖνον: die Emendation bestätigt jetzt L.

160. ν. 308, 5 ἔοικας δ' ὅμως. L. ἔοικας δὲ ὅμως.

162. v. 344 τούτους δ' ἔα] τὸν Λίχαν καὶ τὰς αἰχμα-

Das Scholion bezieht sich auf v. 342 èkeivouc.

162. v. 354, 1 und 6 ούτω. L. ούτως.

163. v. 365 διὰ δὲ τούτων τὴν ταχεῖαν αὐτοῦ ἄφιξιν ἀπαγγέλλεται. L. ἐπαγγέλλεται (R.).

165. ν. 425 θέλει δ' είπεῖν. L. θέλει δε είπεῖν.

165. ν. 449, 3 καν έθελήςης. L. καν θελήςης (R. B.).

168. v. 527 ἀμφινείκητον δμμα νύμφας: ἀντὶ περιμάχητος νύμφη. L. ἀντὶ ἡ π. v. (R. B.).

171. ν. 592 οὔπω γὰρ ἔχεις τὴν γνῶςιν ἕως οὖ πεπείραςαι.

In m. Beitr. p. 69 habe ich ếwc où π . hergestellt, welches jetzt L. bestätigt.

172. v. 602 ἀντὶ τοῦ λεπτοϋφῆ. Elms.: ἀντὶ λεπτοϋφῆ tantum L.; L. hat ἀντὶ τ (= τοῦ) λ.!

174. ν. 655, 3 [είς τὸ αὐτό].

Das findet sich im Codex.

176. ν. 690 νῦν δ' ὅτε κ. τ. λ. L. νῦν δὲ ὅτε.

176. v. 695 φάτιν] φάνταςμα, φανταςίαν. L. φάςμα st. φάνταςμα.

176. ν. 704 ἀναζέουςι] ἀνακαχλάζουςι.

Gaisford: Gl. om. Elmsleii apographum; Codex hat dieselbe. 179. v. 783 κατὰ μέρος τῆς κεφαλῆς διαςχιςθείςης.

L. κατά μές (= μέςος), was in κατά μέςον (Brunck κατά τό μέςον) zu ändern ist, wie der Vers μέςου κρατός διαςπαρέντος lehrt.
180. v. 790 "Ομηρος (ΙΙ. β 527) 'πέρην \ξρῆς Εὐβοίας'.

L. Εὐβοίης. ·

180. ν. 810. ποίνιμος: ἡ τιμωρός, ἡ ποινὴν ἀπαιτοῦςα.

L. ἡ τιμωρός, ἡ ποινὴ ἡ ἀπαιτοῦςα, nicht ἢ τ. ἢ π. ἡ ἀ., wie Elmsley sagt; das richtige ποινὴν ἀπ. wurde in ποινὴ ἡ ἀπ. korrumpiert, da in L. N und H sehr leicht verwechselt werden.

183. v. 848 όλοά] ἢ δυςτυχὴς ἢ ἡ τοῦ ὀλέςθαι ἀξία. L. ἡ δυςτυχής.

184. v. 858 είπε. 186. v. 907, 5 είωθεν. 187. v. 954 έςτιν. L. είπεν, είωθε und έςτι.

191. ν. 1023, 2 τὴν ὀδύναν. L. τὴν ὀδύνην.

193. v. 1091 ήνθηκεν, έξώρμηκεν: ήκμαςεν, άνεκάχλαςεν καὶ ἐγήγερται. L. καὶ ἐξεγήγερται.

194. ν. 1009 τόδ' ἴςτε] οἱ παρόντες. L. ὢ παρόντες.

195. ν. 1134 ύπ' ἄλλου ξένου. L. ὑπὸ ἄλλου ξ.

 195. ν. 1161 πρόςφαντον: προςμεμαντευμένον, προειρημένον.

L. πρόμεμαντευμένον, προςειρημένον (c später eingefügt); zwar ist πρόφαντον die richtige Lesart, indes sowohl das Lemma wie auch die Lesart im Τεχτε πρότφατον zeigen, daß der Scholiast πρότφαντον durch προτμεμαντευμένον, προτειρημένον erklären wollte.

195. v. 1161, 2 ούτω δὲ διὰ τὸ c ἐν τῆ τραγικῆ λέξει. L. διὰ τοῦ c (d. i. Cελλῶν), wie bei Brunck 2 p. 73.

198. v. 1240, 2 έμοί. v. 1243 οὕτω. v. 1249, 3 ἀλλ' εὐςεβές. L. μοι, οὕτως und ἀλλὰ εὐςεβές.

Philoktetes.

271. ν. 1 προλογίζει ὁ 'Οδυςςεύς.

Es fehlt das W. o.

272. ν. 42 κῶλον] πόδα. L. τὸν πόδα.

276. v. 191, 3 καὶ τὸ πάθος ὑπέμεινεν κατὰ βούληςιν καὶ θεῶν.

Dind. 2 p. 105: $\kappa \alpha \hat{i}$ ante $\theta \epsilon \hat{\omega} \nu$ recte om. G.; in L. ist das Wort getilgt.

276. v. 194, 4 [εἰς τὸ αὐτό].

Das findet sich im Codex.

277. v. 201, 3 έλεγε. 278. v. 222 ποιοῦ. Cod. ἔλεγεν; Dind. 2 p. 105: corrige ποίου; ποίου L.

278. v. 225 φοβῶ διὰ τὰ κακά. Cod. φόβψ; s. m. Beitr. p. 3. 278. v. 234, 2 λείπει δὲ τὸ στερηθῆναι.

Das W. de fehlt in diesem neuen Scholion.

278. v. 269 τῆς ποντίας] τῆς παραθαλαςςίας ὅτε ἀπὸ Χρύςης ἦλθον εἰς Λῆμνον ὡς 'Χρύςην ἀμφιβέβηκας'.

St. wc hat L. δc, wie bei Hom. II. α 37 'δc Χρύτην ἀμφιβέβηκας'. 279. ν. 270 λέγεται ως έν Λήμνψ—ἐπλήγη. Cod. λέγεται γαρ ως κ. έ. (R. B. und G. 2 p. 105).

280. v. 324, 4 χειρα] πράξιν. Cod. την πράξιν.

280. v. 324, 2 λαιψηροῖς ὀλέεςθαι ᾿Απόλλωνος βέλε. (Hom. Il. φ 278).

Dind. 2 p. 106: βέλεςιν G. Scribe βελέεςςιν; L. hat βελέ_{/.}; die Kompendien am Ende der Lemmata und der erwähnten Verse sind in L. sehr häufig. Der Homerische Vers bezieht sich auf v. 335 τοξευτός — ἐκ Φοίβου δαμείς.

280. v. 344 Φοίνιξ. Dind. a. a. O.: imo φοῖνιξ, ut G.; auch L.

280. v. 355 πικρὸν (τίτειον) ἢ διὰ τὸν θάνατον τοῦ ᾿Αχιλλέως ἢ διὰ κ. τ. λ. L. ἤτοι διὰ τὸν θάνατον κ. έ. (R. B.). 281. v. 383, 3 κρατοῦςι. L. κρατοῦςιν.

281. v. 391, 3 παμβώτι: — πολύττροφε.

Dind. 2 p. 106: ἀντὶ τοῦ πολύτροΦε G. Ergo πολύτροφε, unde corrigendum quod — ex L editum πολύτροφε; L. hat πολύτροφε! 283. v. 457 χώ δεινὸς κρατεῖ] ὁ κακὸς νικὰ τὸν ἀγαθόν. Καὶ Ἡςίοδος Ἡλάπτει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρεί[ονα φῶτα].

[εἰς τὸ αὐτό] "Ομηρος 'ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾳ'. ibid. κρατεῖ] πλέον ἰςχύει.

Die Scholien sind verwirrt; ὁ κακὸc — φῶτα bezieht sich in L. richtig auf v. 456 'ὁ χείρων τάγαθοῦ μεῖζον cθένει', wie auch πλέον ἰςχύει, dagegen "Ομηρος — νικᾳ auf v. 457 κὰποφθίνει τὰ χρηςτά. L. ἀρεί/ = ἀρείονα.

283. γ. 475, 2 ἔνδοξον. Ι. εὔδοξον.

283. ν. 481 τὸ ἐν παρέργψ (ν. 473) νῦν ἐνεφάνιςεν.

Es wird im Cod. richtig auf v. 482 εἰς ἀντλίαν, εἰς πρῶραν, εἰς πρύμνην bezogen.

286. ν. 623, 6 μετ' ἀνάγκης. 288. ν. 692, 2 ἀλλὰ οὐδέ.

Cod. μετὰ ἀνάγκης und ἀλλ' οὐδέ.

288. v. 697 μέλαν δ' άνακήκιεν αΐμα (Hom. Il. η 262) v. 705 ενδίδωςι. Cod. άνεκήκιεν und ενδίδωςιν.

290. v. 735 ἐνοχλεῖ τῷ Φιλοκτήτη ἡ cυνήθης νόςος κ. έ.

Es bezieht sich richtig auf v. 732 å å.

292. v. 834 τάντεῦθεν] τὰ μετὰ ταῦτα πῶς ὁρᾶς φροντίδος v. 835 ὁρᾶς] ἀντὶ ἐννοεῖς.

Ein einziges Scholion.

292. ν. 838 παρὰ πόδα] πληςίον. L. ἀντὶ τοῦ πληςίον.

293. v. 864 δ πόνος δ μὴ φόβον ἔχων κράτιςτός ἐςτιν, δ μὴ πρὸς κίνδυνον δρῶν. L. ἐςτιν, ὅ ἐςτιν ὁ μὴ πρὸς κ. ἑ. (G. 2 p. 111).

294. ν. 891, 3 μοι. L. ἐμοί.

294. v. 897 ἀδημονεῖ ἐννοῶν ὅτι μέλλει ἐξαπατᾶν τὸν • Φιλοκτήτην.

Es bezieht sich richtig auf v. 895 παπαι etc. 295. v. 971, 2 οὐκ εί] οὐκ ἔρχει.

Cod. οὐκ ἔρχη; die Glosse bezieht sich auf v. 975 οὐκ εἶ μεθεία τὰ τόξα und nicht auf v. 971 οὐκ εἶ κακὸς cù.

296. v. 1025, 4 ἐξήλεγξεν. Cod. ἤλεγξεν (R. B.).

297. v. 1046 κούχ ὑπείκουςαν] οὐκ ἀναδυομένην. Cod. κοὐκ ἀναδυομένην.

297. v. 1076, 2 κοςμήςωςιν. Cod. κοςμήςωςι.

299. v. 1116. 4 παθεαι τῶν καταρῶν τούτων, ὦ Φιλοκτῆτα, μὴ διὰ τούτων κτήτη ἡμᾶς ἐχθρούς.

Statt Φιλοκτήτα hat der Cod. φίλε!

299. v. 1116, 6 οὐτ' ἄλλψ. 302. v. 1199, 3 εἶπε. L. οὕτε ἄλλψ und εἶπεν.

303. v. 1275, 3 πέρα] περαιτέρω.

Es bezieht sich auf $\pi \epsilon \rho \alpha$ im v. 1277.

303. v. 1298 οὐκ εἶπεν τὸ θέλη, ἵνα μὴ δόξη τυμψηφίτατθαι αὐτοῦ τῷ βουλεύματι. L. βουλήματι.

304. ν. 1355 έξαναςχής εςθε] ἀνέξετε. L. ἀνέξεςθε.

305, ν. 1429 στρατεύματος] έξ 'Αχαιικού.

Es bezieht sich auf v. 1431 cτρατοῦ.

306. v. 1463, 2 οὐδὲ ἐλπίςαντες. Cod. οὐδ' ἐλπίςαντες.

Oedipus auf Kolonos.

41. v. 6, 3 καὶ τόδ' ἐξαρκοῦν] ὅμως γοῦν τούτοις ἀρκούμενος. Ι. ἀρκούμεν = ἀρκούμενον; cf. v. 6, 1 βραχύτερον ἀποφερόμενον τοῦ αἰτηθέντος.

42. v. 28, 3 ἵνα μὴ μόνος Οἰοίπους ἀπολειφθῆ. L. μόνος

ό Οἰδίπους κ. έ.

44. v. 42, 8 όλοκαυτήςαντι. L. όλοκαυτώςαντι, wie bei Suidas s. v. Εὐμενίδες I p. 618, 16.

44. ν. 43, 2 ὀνόμαςιν. L. ὀνόμαςι.

45. ν. 63 τῆ ξυνουςία: τῷ ἔργ ψ — πλέον τιμώμενα. L. τῆ ξυνουςία πλέον: τῷ ἔργ ψ κ. τ. λ.

45. v. 66, 2 τουτέςτιν. L. τουτέςτι.

46. ν. 91, 4 Λυτίμαχος ὁ ἀλλεξανδρεὺς ἐν ιτ΄ τῶν Θηβαϊκῶν. L. ἐν τῷ ιτ΄ τῶν Θ.; cf. ν. 337, 2 ἐν τῷ ιτ΄ τῶν Βαρβαρικῶν.

46. ν. 91, 12 καταθάπτους ν. L. καταθάπτους.

47. v. 92 ὁ ποιητής χαριζόμενος τοῖς ᾿Αθηναίοις τοῦτό φηςιν.

Es fehlt das W. Toîc.

47. v. 98 οὐ γὰρ ἄν ποτε — ἀντέςχον, εἰ μὴ ἐβούλεςθε. Es fehlt ἄν; über die Auslassung der Partikel ἄν in den Scholien s. m. Beitr. p. 36-37.

> ν. 113 ἵνα μὴ πρὸς τούτους προπυνθανομένους ὁ λόγος γένηται. L. πρὸς τούτους ὁ λόγος (ὁ χορὸς R.) προπυνθανομένους γένηται.

> 49. ν. 140 οὔπω ἀκριβῶς έωρακότες αὐτὸν τοῦτό φαςιν.

L. οὔπω ἀκρ. αὐτὸν έωρ. τοῦτό φαςιν.

50. v. 151, 3 ώς ἔςτι τὸ ςτοχάςαςθαι ἀπὸ τοῦ εἴδους. * Tὸ fehlt (R.), so das meine Konjektur Beitr. p. 51 τοῦτο nicht richtig sein kann.

51. v. 171, 2 πρὸς τὸ 'χρὴ δὲ ξένον — προςχωρεῖν πόλει'.

Es bezieht sich auf v. 172 εἴκοντας.

52. v. 188, 2 εὐτεβίας] ἀντὶ τοῦ τῶν βατῶν τόπων.

Es fehlt das W. τῶν.

54. v. 229 ύπερ ὧν προπάθη. L. ύπερ ὧν ἂν προπάθη.

 v. 237, 7 ὅτι ἀκούςιά ἐςτιν αὐτοῦ τὰ ἁμαρτήματα. L. αὐτῷ st. αὐτοῦ.

 v. 240, 2 ἐκ τοῦ ἐπιθέτου νεύει εἰς τὴν τοῦ πατρὸς ἀπολογίαν.

Das Scholion bezieht sich nicht auf v. 240 (ἔργων) ἀκόντων sondern auf v. 238 γεραὸν πατέρα (R.).

55. v. 267, 3 τὸ έξης, η δεδρακότα, τοῦτ' έγω καλώς ἔξοιδα,

Dind. 2 p. 51: scribendum ex L. quem neglexit Elmsleius, τοῦτ' ἐγὼ καλῶς ἔξοιδα: οἶδα ὅτι μᾶλλον ἡδικήθην ἤπερ ἠδίκηςα; das von Dindorf mitgetheilte, von Elmsley weggelassene alte Scholion hat mit dem Elmsleyschen gar nichts zu thun.

56. ν. 272 ἔπραςςον] ἔργα δηλονότι.

Es bezieht sich auf v. 268 τὰ μητρὸς καὶ πατρός.

56. v. 281 (φυγὴν δέ του) μήπω γενέςθαι φωτὸς ἀνοςίου (βροτῶν): — μηδένα διαφυγεῖν ποτε φῶτα ἀνόςιον ἀνθρώποις. ᾿Ανόςιον ἐν ἀνθρώποις, ὡς τὸ ὁλικαιότατος Κενταύρων' (Hom. Il. λ 832).

L. ἀνόςιον ἀνθρώποις ἀνοςίου ἐν ἀνθρώποις, ὡς κ. τ. λ., und

δικαιότατο = δικαιότατος, nicht δικαιότατον, wie Elmsley sagt.

 τ. τ. 296 εὖ τῆ οἰκονομία, ὥετε μὴ διατριβὰε γενέεθαι τίε ὁ καλέεων ἔεται.

Es bezieht sich auf v. 297 cκοπὸς δέ νιν — οἴχεται cτελῶν.

57. v. 305 τὸ γὰρ ὄνομα Οἰδίποδος πανταχοῦ.

Es bezieht sich auf v. 301 καὶ κάρθ', ὅταν περ τοὔνομ' αἴτθηται τὸ τόν.

58. v. 337, 15 ἀνιέναι τὰς τρίχας προςέταξε (Nymphodor, fragm. 21 bei Müller Fragm. hist. Graec. 2 p. 380). L. προςέταξεν.

58. v. 337, 17 τὰς δὲ ὀρθὰς ἐςτῶςας οὐρεῖν καὶ τοὺς μὲν δύο ἱμάτια περιέβαλε κ. τ. λ. (ebenda). L. ὀρθῶς und περιέβαλεν.

 τ. 362 ζητοῦςα τὴν ςὴν τροφήν. Ibid. ἀντὶ τοῦ τὴν δίαιταν.

Ein einziges Scholion.

59. v. 380, 5 τὸ ὸὲ ἑξῆς οὕτως [ὡς] αὐτίκα ἢ τὸ Καδμείων πέδον τιμῆ καθέξων ἢ τὸ Ἄργος πρὸς οὐρανὸν βιβῶν [ἢ] ὑψώςων τῆ εὐκλείᾳ. L. οὕτως, ὡς — βιβῶν τουτέςτιν ἢ τὸ Ἄργος ὑψώςων κ. τ. λ.

64. v. 489, 2 τοῦτο ἀπὸ τῆς δρωμένης θυςίας φηςὶ ταῖς

Εὐμενίοι φηςί.

Elmsl.: φηcì [nach θυcίας] delevit editor Rom.; es ist schon in L. von der alten Hand getilgt.

65. v. 515, 4 κατ' ἐμέ. 515, 3 οἱονεί. L. κατὰ ἐμέ; Elmsl.: οἷον εἰ L. R.; L. οἷον εἰ, verändert in οἱονεί.

70. ν. 684, 2 ἀπονέμουςι. Ι. ἀπονέμουςιν.

71. v. 712, 2 ταῦτα δὲ ἐπὶ θεραπεία φητὶ τῶν οἰκείων δ . Cοφοκλῆτ. L. τῆτ οἰκείατ! (R. B.)

72. v. 718 Νηρηΐδες. L. Νηρεΐδες; s. Papes Lexikon.

 v. 899 ἄνιππον [st. ἄν. ist ἀπὸ ῥυτῆρος als Lemma zu setzen]: ἀπὸ ὑποδημάτων. L. ὑποδήμα d. i. ὑποδήματος, wie bei Suidas s. v. ςπεύδειν 2 p. 870, 19.

75. ν. 908, 2 οὐκ ἀναχωρεῖς — πρὶν ἂν ἀγάγης τὰς κόρας.

Ein selbständiges Scholion zum v. 909 οὐ γάρ ποτ' ἔξει κ. έ. 76. v. 945 παρ' ὅcον αὐτὸς τέκνον ἐςτὶ τὴν μητέρα γεγαμηκώς.

Es fehlt das W. τήν.

76. ν. 947, 4 λέγοι δ' ἄν. L. λέγοι δὲ ἄν.

77. v. 961 έπει την άδελφην cαυτοῦ λοιδορεῖc. L. cou st. cαυτοῦ (R. B.).

80. ν. 1059, 2 ἐςτίν. L. ἐςτί.

 80. ν. 1076, 3 δύναται δὲ καὶ ἐτέρα εἶναι προςψδία. L. ἐτέρα προςψδία εἶναι.

 81. v. 1119 ἰδίως ἐςχημάτις τὸν λόγον. L. ἰδίως ἐςχ. καὶ τὸν λόγον.

81. v. 1164 είς λόγους τοι έλθεῖν. L. ές, wie im Texte.

 83. v. 1226 τὸ βῆναι — δεύτερόν ἐςτιν ἐκείνου, τὸ μὴ φῦναι καθόλου. L. τοῦ μὴ κ. έ. (Β.) sehr gut.

83. v. 1232, 3 τοιούτον. L. τοιούτο. 84. v. 1320 φαςὶ Παρθενοπαΐον ςτρατεύςαι. L. Παρθ.

φαςι ετρατεθέται (R. B.).

 v. 1456, 2 καθάπερ προεῖπεν ὁ Οἰδίπους. L. καθὰ st. καθάπερ.

87. v. 1459 τάξίωμα] τὸ βούλημα.

Es fehlt das W. τό.

87. ν. 1468 cυμφοράν φητι τὸ μέςον ὂν τῆς cυντυχίας. L. ὄ $\mathring{0}$ = ὄνομα st. ὄν (R. B.).

88. v. 1490, 3 πάροιθεν. L. πάροιθ' (R. B.).

88. ν. 1494 άντι του Ποςειδώνι έγαλίψ θεώ.

Nach Ποςειδώνι hat L. */. = ἐςτίν.

88. v. 1503 ἐπιρράξα΄cα] ἐπέρραξεν. L. ἀντὶ τοῦ ἐπέρραξεν (R. B.),

89. ν. 1531, 4 κρατήςουςι. L. κρατήςουςιν.

89. v. 1558 τῶν ἐν cκότψ διατριβόντων, τῶν τεθνηκότων. Es feblt das zweite τῶν.

ν. 1560, 5 μήτ' ἐπιπόνψ. 91. ν. 1588 ὑπ' οὐδενός.
 L. μήτε ἐπιπόνψ und ὑπὸ οὐδενός.

91. ν. 1595 ἐφ' οὖ μέςου ςτάς: μέςου ἀντὶ κ. τ. λ.

Es fehlt im Lemma das W. cτάς.

93. v. 1647 ἴδιον αὐτοῦ τὸ πολλαῖς κεχρῆςθαι προθέςεςι. L. ταῖς προθέςεςι (R. B.).

94. v. 1676, 6 ὅρα κακῶς πάςχοντε μὴ μείζω κακὰ κτηcώμεθα (Elektr. v. 1003). L. πράςςοντε st. πάςχοντε, wie im Texte und bei R. B.

96. ν. 1760, 6-7 εὶ ἀρέςκει τούτψ ταῦτα — καὶ ἡμῖν ἀρκεῖ τὸ μὴ ἀκοῦςαι.

Es bezieht sich auf v. 1768 ἀλλ' εἰ τάδ' ἔχει κατὰ νοῦν κείνψ κ. τ. λ.

Merkwürdig ist auch, dass Elmsley an unzähligen Stellen ἀντὶ τοῦ st. des einfachen ἀντὶ las und schrieb; die Stellen sind folgende:

Aias. p. 202, v. 15, 4. 207, v. 81. 208, v. 112, 2. 209, v. 127, 1. 210, v. 136, 3. 216, v. 197, 4. 217, v. 212. v. 217. 218, v. 243, 1. 219, v. 251, 1, 2. 3. v. 264, 2. 230, v. 441. v. 446, 2. v. 447. 232, v. 488. 234, v. 517. 238, v. 589, 4. 239, v. 612. 240, v. 620, 4. v. 626. 246, v. 720. 248, v. 748. v. 775. 250, v. 799. 251, v. 815, 12. 252, v. 833, 2. 256, v. 902. 260, v. 1045. v. 1048. 261, v. 1085, 2. v. 1105. 268, v. 1351, 3. 270, v. 1412, 2.

Elektra. p. 315, v. 147, 2. 315, v. 155, 1. 316, v. 159, 1. v. 163. 317, v. 189, 1. 318, v. 197, 1. 319, v. 219, 2. 320, v. 241, 2. 324, v. 350. v. 372. 325, v. 414. v. 424, 3. 330, v. 540. 332, v. 643. 337, v. 841, 1. 339, v. 888, 1. v. 895. 340, v. 958. 341, v. 977, 4. v. 978. 342, v. 1018. 343, v. 1052. v. 1065. 344, v. 1079, 2. v. 1095, 4. 5. 345, v. 1146, 4. 5. 346, v. 1233. v. 1235. v. 1236. 347, v. 1259. 348, v. 1378. 350, v. 1417.

Oedipus Tyrannos. p. 1, v. 3, 2 (ἀντὶ τοῦ κεκοςμημένοι) 2, v. 10, 1. 3, v. 29. 4, v. 45. 5, v. 65. 6, v. 80, 6. 8, v. 122. v. 124. 12, v. 187, 1. 2. v. 190. 14, v. 222, 2. 16, v. 316, 3. 19, v. 420, 1. v. 428. v. 438. 20, v. 479. 21, v. 480, 1. 22, v. 534. 23, v. 598. v. 600. 26, v. 690, 2. 28, v. 866. 29, v. 878, 4. 30, v. 914, 1. 31, v. 960. 32, v. 968. v. 1008. 35, v. 1127. 39, v. 1354. 40, v. 1465. v. 1472, 2.

Antigone. p. 98, v. 10. v. 15, 1. 5. v. 19. 102, v. 94, 2. v. 96, 2. 107, v. 160. 110, v. 275. 111, v. 302, 2. 113, v. 351, 1. 114, v. 388, 1. 115, v. 411. 116, v. 458. 117, v. 503. 118, v. 510. 122, v. 607, 1. 125, v. 716. 128, v. 822, 2. 131, v. 908. 135, v. 997. 136, v. 1034, 2. 139, v. 1143.

Trachinierinnen. p. 147, v. 28. v. 29. v. 38. 148, v. 42. 151, v. 118, 3 (ἀντὶ τοῦ ἔχει). 152, v. 122, 8. v. 129. v. 130. 153, v. 145. 156, v. 202. v. 206. 157, v. 230, 2. 4. 158, v. 242. v. 247. 160, v. 291. v. 294. v. 304. 164, v. 396, 1 (Dind. 2 p. 70). v. 401. 165, v. 416, 2. v. 434, 4. 166, v. 491, 2. 168, v. 527. 172, v. 607. 174, v. 645. 178, v. 749, 2. 179, v. 785. 180, v. 793, 6. 181, v. 823, 3. 185, v. 882. v. 884, 3. 186, v. 909. 190, v. 1012, 10. v. 1015, 5. 191, v. 1020, 2. 194, v. 1117. 195, v. 1149. 199, v. 1267.

Philoktetes. p. 273, v. 94, 1. 274, v. 119, 4. v. 136, 2. 275, v. 150. v. 163. v. 167. 276, v. 189. 279, v. 298. 280. v. 338. v. 370. 282, v. 443. 284, v. 494. 285, v. 545, 1. v. 552, 1. 286, v. 642, 2. 287, v. 648. v. 668. 289, v. 715. v. 717. 290, v. 741. 291, v. 818. 292, v. 835. v. 846, 1. 2. 3. v. 851, 2. 293, v. 851. v. 858, 2. 3. v. 864, 2. 294, v. 899. 295, v. 953, 2. 296, v. 997. 297, v. 1081, 3. v. 1081, 6. 298, v. 1084, 1. 299, v. 1108, 1. 3. v. 1111, 2. 300, v. 1131, 1. v. 1146. 301, v. 1149, 1. v. 1155.

v. 1163, 2. 302, v. 1181, 2. v. 1183. 303, v. 1222. 304, v. 1336. v. 1353. 305, v. 1432, 2.

Oedipus auf Kolonos. p. 43. v. 35, 2. 44, v. 43, 1. v. 46, 1. 50, v. 156, 1. 53, v. 203. 55, v. 244. v. 250, 2. 60, v. 399, 2. v. 401. 61, v. 410, 2. 62, v. 471. 63, v. 477, 10. v. 479. 64, v. 486, 3. v. 489, 1. 66, v. 581, 1. 2. 67, v. 605. v. 623, 1. v. 632, 1. 70, v. 691, 1. 72, v. 731. v. 738. v. 769. v. 785, 1. 73, v. 792. 76, v. 934, 1. 7. 8. 9. 77, v. 1006, 2. 78, v. 1031. v. 1045. 89, v. 1526, 2.

Folgende Lemmata fehlen im Codex:

Aias p. 205. v. 50 μαιμώςαν. p. 206. v. 58 ἐμπιτνών. p. 207. v. 96 κοὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή. p. 208. v. 100 τὰμά. p. 220. v. 279, 3 πεπαυμένος. p. 224. v. 339 ἰὼ παῖ παῖ. p. 227. v. 377 ἐπ' ἐξειργαςμένοις. p. 233. v. 501 ἰάπτων. p. 239. v. 612 ἐξεπέμψω. p. 240. v. 617 εὕρηται. p. 269. v. 1376 καὶ νῦν γε Τεύκρψ. v. 1382 καί μ' ἔψευςας. v. 1394 ἐᾶν.

Elektra. p. 335. v. 732 ἔξω παραςπậ.

Antigone. p. 97. v. 9 ή cε λανθάνει. p. 100. v. 67 τοῖc ἐν τέλει.

p. 121. v. 597 έρείπει. p. 132. v. 940 οἱ κοιρανίδαι.

Trachin. p. 146. v. 14 κρηναίου ποτοῦ. p. 158. v. 242 τοῦ ποτ' εἰςί. p. 174. v. 652 ἁ δέ οἱ φίλα δάμαρ. p. 181. v. 828 αὐτόπαιδι. p. 187. v. 939 ἀμφί νιν. p. 189. v. 977 ὑμόφρονος. p. 194. v. 1103 ἐγευςάμην. p. 195. v. 1136 ςτραφείη θυμός.

Philoktetes. p. 278. v. 226 ἀπηγριωμένον. p. 284. v. 535 εὐκάροιοc. p. 285. v. 597 θἀτέρου. p. 303. v. 1222, 4 παλίντροποc.

p. 304. v. 1344 ἡ 'πίκτηςις. p. 306. v. 1468 δαίμων.

Oed. auf Kolonos. p. 51. v. 182 ἔπεο μάν. p. 67. v. 605 τῆδε πληγήναι χθονί.

II.

Unedierte alte Scholien.

Aias v. 50 $\mu\alpha\iota\mu\hat{\omega}c\alpha\nu$ $\phi\acute{o}vou$] $\lambda\acute{\epsilon}\ldots\ldots\mu\alpha\iota\mu\hat{\alpha}\nu$. Das tibrige unlesbar.

ν. 81 μεμηνότ' ἄνδρα περιφανώς ὀκνεῖς ἰδεῖν] τρίβραχυς.

v. 160 μετά γὰρ μεγάλων βαιὸς ἄριςτ' ἄν] ἀπὸ κοινοῦ (sc. ὀρθοῖθ' aus dem folgenden Verse). Am Ende des Verses hat eine neue Hand wieder ὀρθοῖτ' ἀπὸ κοινοῦ geschrieben.

ν. 522 τίκτους] φύουςα.

ν. 703 ἄναξ 'Απόλλων] ὁ ἄναξ 'Απόλλων.

ν. 1032 δωρεάν] τὸ ξίφος.

v. 1259 οὐ cωφρονήcειc] über cωφρ steht im Texte die Variante. καῦ. d. h. οὐκ αὖ φρ.

v. 1367 πονεῖν] im Texte πονεῖν; cf. Campbell p. 117. Elektra. v. 851 πανcύρτψ] πάντα cύρον (sehr. cύροντι) κακά. ν. 851 παμμήνω] πολυχρονίω.

ν. 992 εἰ φρενῶν ἐτύγχαν'] εἰ ἐφρόνει.

Oed. Tyrannos. v. 41 πρόςτροποι] προςπεπτωκότες.

ν. 717 διέςχον] διῆλθον.

v. 924 Zur Rollenbezeichnung ἄγγελος hat der alte Scholiast θεράπων Πολύβου bemerkt, so daß die Angabe Dindorfs Ed. p. 90 und Campbells p. 214 falsch ist.

Antigone. v. 427 έκ δ' ἀρὰς κακὰς ἠρᾶτο] πικράς. Ich meine, πικρὰς ist eine Variante; dem Scholiasten schwebte jedenfalls Oed.

auf Kol. v. 952 πικράς άρὰς ήρᾶτο vor.

ν. 606 ὁ παντογήρως] αἰώνιος.

Trachin, ν. 313 $\ddot{\delta}$ ςψ περ καὶ φρονεῖν οἶδε μόνη] ἀπὸ τῆς καταςτάςεως τεκμαίρεται.

ν. 314 τί δ' οίδ' έγω; τί δ' ἄν με καὶ κρίνοις;] τί με καὶ μάτην ἀνακρίνεις: ἀτγοῶ τὰρ.

ν. 414 ή] ἀντὶ τοῦ ήμην.

Philoktetes. v. 107 δόλψ] ἀπάτη.

ν. 130 ποικίλως αὐδωμένου] coφιζομένου, διαλεγομένου.

ν. 230 ἀνταμείψαςθ'] über ψα findet sich βε, d. i. ἀνταμείβεςθ'; s. Campb. p. 384.

ν. 304 τοιςι εώφροςιν] τοις εὐτυχοῦςιν.

ν. 377 ὁ δ' ἐνθάδ' ἥκων] εἰς τὴν ὀργήν.

ν. 401 ἔφεδρε] πάρεδρε.

ν. 865 ἀφεςτάναι φρενών] παραφρονείν.

ν. 936 ξυνουςίαι] ςυνδιαγωγαί.

v. 937 καταρρώγες] κοιλώδεις τόποι.

ν. 944 φήναςθαι] δείξαι.

ν. 1008 πρόβλημα ταυτοῦ παΐδα] πρὸ τοῦ πέμψας τὸν Νεοπτόλεμον.

ν. 1179 νώ] ἡμεῖς.

ν. 1257 καίτοι c' ἐάςω] οὐ πολεμήςω.

Oed. auf Kol. Am Ende der I. ὑπόθεςις liest man: εἰπὲ ποῦ η χθὲς εὖη. ἡ δ' αὔριον ποῦ ἐςτιν. εἰπὲ δ' ὅθεν προέβης. καὶ ποῦ ὁδοιπορέεις. καὶ τί μέγα ζώειν. τὸν αὐτίκα νεκρὸν ἐόντα. ὁ χρόνος ἀςτατέει. φύλλψ ἔοικε φύςις, γαῖα βροτὸς καὶ ὕδωρ. τάδ' ἀπ' αὐτόφιν ἐς τάδε δύνει. ὥςτε μάταιος ὁ βίος. καὶ ὅςα τις ποιέει.

Im Cod. Riccard. 77 findet sich auch der Titel ἡρωελεγεῖοι.

ν. 13 τελεῖν] über τε liest man .πο. d. i. ποεῖν; s. Campbell p. 288.

ν. 809 ταῦτα δ'] καὶ ταῦτα.

v. 810 (coc) oloc; s. Campb. p. 358.

ν. 1023 οθς] τούς 'Αθηναίους.

ν. 1065 δ προςχώρων] δ Κρέων.

ν. 1350 δικαιῶν] δίκαιον κρίνων.

Am Ende der Scholien (Fol. 117 b) liest man folgende Iamben von der Hand des Textes:

εύρες, Cοφόκλεις, ἐν cοφοῖς μέτα κλέος ἀλλοτρίας τὰρ ςυμπλέκων θρηνψδίας ἄπαντας ἡμᾶς πενθίμους ἀπειρτάςω.

Alte Lemmata.

Aias. v. 691 καὶ τάχ' ἄν μ' ἴςως.

v. 695 st. είς τὸ αὐτὸ hat L. das Lemma άλίπλαγκτε.

ν. 699 Νύςια Κνώςια.

v. 721, 2 **στρατήγιον**.

Elektra. v. 121 ἰψ παῖ παῖ.

ν. 281 θεοῖτιν ἔμμην' ἱερά.

Oed. Tyrannos. v. 683 τὸ μὴ 'νδικον.

Antigone. v. 341 ἱππείψ γένει πολεύων.

ν. 551 εὶ γέλωτ' ἐν coì γελῶ.

ν. 660 θρέψω.

ν. 668 τοῦτον.

v. 928 ἐκδίκως.

v. 1068 ἔχεις βάλλων (schr. βαλών).

ν. 1127 cτέροψ.

Trachin. v. 97 τὸν ᾿Αλκμήνης.

ν. 961 δυςαπαλλάκτοις.

Philoktetes. v. 167 αὑτῷ.

v. 1049 où (im Texte où; s. Campb. p. 448).

Oed. auf Kolonos. v. 638 cé.

ν. 711 εὔιππον εὔπωλον.

Mit χ sind folgende Verse notiert:

Aias v. 962. Antig. v. 735. v. 741. v. 1176. Trachin. v. 402 (s. Campb. p. 282). Philokt. v. 342. v. 417 (s. Dind. Ed. p. 58). Oed. auf Kolonos v. 375 (Dind. p. 43). v. 1494 (Ποςειδαονίψ). v. 1740 (Dind. p. 139).

Τνώμη findet sich: Aias v. 1125. Elektr. v. 972. Oed. Tyrannos v. 1409. Antig. v. 175. v. 295. v. 1023 ff. (Γ^ω₁₀ = γνωμο-

λογία?). v. 1195. Philokt. v. 672. Oed. auf Kolon. v. 593. Cημείωται findet sich Antig. v. 753.

III

Αίας. Elmsl. p. 202. v. 2, 5 ἀκολουθοῦντα] L. ἀκολουθοῦντος (G. 2 p. 75). v. 11, 2 ἔνδον γάρ] ἔγνω γάρ. 203. v. 20, 2 ἤλθε (Hom. Il. η 219)] ἦλθεν. 205. v. 52, 2 ἀπεῖρξα] ἀπῆρξα. 208. v. 100, 1 με λα(βεῖν ὡς)] βεῖν ist erhalten; vor ἰδίων im folgenden Verse hat eine neue Hand με ὡς suppliert. v. 102, 2 ἀλλὰ παροξύνουςα] ἀλλὰ π aus ἀλλ' αί. 209. v. 125, 2 τί δ' οὕ τις; (Pind.

Pyth. 8, 135] τί δε οὔ τις. 210. v. 134, 11 καὶ μαθών τὸ caφὲς (δεδή)λωκε τοῖς 'Αχαιοῖς' ταύτης οὖν (τῆς φήμης) ἀκούςαντες οἱ Čαλαμίνιοι παραγεγόναςι, (μηδέπω) ὑπὸ τῆς (εὐνοίας) πεπειςμένοι ώς αὐτὸς εἴη ὁ πράξας, (ἀλλ' ἀπι)ςτοῦντες ὡς ὑπὸ ἐχθροῦ (πεπλά) εθαι οἰόμενοι. Ο δὲ νοῦς, (cοῦ μὲν εὖ) πράς τον τος ἐν (χαρὰ έςμεν) καὶ τὸ ἀνάπαλιν· τὸ δὲ ὅλον ἐν coί ἐςμεν· (τὰ δὲ) πράγματα νῦν τοῦ Αἴαντος (φαῦλά εἰςι) καὶ οὐκ ἐνεχώρει αὐ(τῷ διηγ)ήcacθαι τὰ ἀνδραγα(θήμα)τα.] Von den fehlenden, die ich oben genauer angegeben habe, sind von neuer Hand suppliert folgende: μηδέ nach γεγόνας, εὐνοίας nach τῆς, ςμένοι (welches fehlt) nach πεπει, άλλ' άπι nach πράξας, πεπλά nach έχθροῦ, coῦ μὲν εὖ nach νοῦς, χαρά ἐc nach ἐν; über τὸ δὲ ὅλον s. Dind. 2 p. 80, 212, v. 154 τροπικώς - κατά μεγάλου ςώματος, οι ούχ άμαρτάνουςιν. - Πίνδαρος - 'ιάπτεται δ' είδώς' (Nem. 8, 36)] τος und of verlöscht, wie auch δ' είδώς, st. dessen steht im Pindartexte δ' ἐςλῶν. in G. δι' ὧν. 213. v. 172, 7 Ταυροπόλα. 8. ὑποτίθενται διὰ τό.] ρ aus τ, θ aus δ. 214. v. 190, 7 ύπὸ τοὺς ὄνυχας καὶ τὰς ὁπλάς] das Kompendium des W. τούς aus dem Komp. des W. τάς. v. 190. 15 τὴν παίδα cυνώκις τὴν aus τ (= τόν); L. cυνώκης v. 190, 21 ἦλθε (Aeschyl. fragm. 169. Nauck p. 44)] ἦλθεν. 215. v. 194, 2 ἐνεςτήριξας] ἐνετήριξας. v. 194, 5 ő ἐςτι] ő aus ŵ. 216. v. 206, 1 ταραχώδει ζάλη ταραχώδη ζ. 217. v. 211, 1 δοριάλωτον ετέρξας] δο aus δω. 221. v. 301 ή μεν Τέκμηςςα ήγνόει τίνι διείλεκται, ήμεις δὲ μεμαθήκαμεν ἐκ τοῦ προλόγου ὅτι κ.τ. λ.] διήλεκται; die W. ήμεις δε μεμαθήκαμεν fehlen in L. R. und bei Brunck; ich weiß nicht woher sie Elmsley nahm. 223. v. 328, 2 $\varphi \eta c(v) \stackrel{\eta}{\varphi}$, η aus α . v. 334. 4 καὶ γὰρ δεῖ] γὰρ im Kompendium später eingeschoben. 224. v. 340, 5 ἀνέλη] ἀνέλει. 227. v. 383, 5 ὅτι] ἔτι. 228. v. 401, 2 πόθεν ή καταρχή] π aus κ. 229. v. 417 άμπνοὰς ἔχοντα] ζώντα] dem ζώντα hat eine neue Hand ἤγουν (im Komp.) vorgesetzt, welches den alten Scholien fremd ist. 231. v. 469, 3 τὴν ἀληθη δόξαν] H ΔO aus EIAN. 232. v. 492, 4 των τόν. 233. v. 505, 3 θαυμαστῶς] θαυμαςτ̃ΙΚ, ΙΚ wurde getilgt. 235. v. 527, 4 πειθαρχεῖν] π aus κ. 236. v. 549 πῶλον] πόλον. 238. v. 593 τοῖς θεράπους: κελεύει] θεραπεύουςι st. θεράπουςι. v. 596, 2 διεξίαςι] διεξιαςι (R. B.). 239. v. 611 ξύναυλος:] cύναυλος. 240. v. 633 πρόςθεςις] προ. 241. v. 634, 3 αὐτὸν] αυτῶν. 243. v. 693, 6 εὐεπίφορος -- ήδέος] nach ήδέος wurde έπι getilgt aus dem έπικαλούνται im Schol. v. 694. 244. v. 694, 2 έγνωκότος — τελευτάν. v. 695 άλίπλαγκτε έπὶ τῆς Κυλληνίας. [εἰς τὸ αὐτὸ] ἐπικαλοῦνται κ. τ. λ.] nach τελευτάν wurde άλλως getilgt, worauf άλίπλαγκτε: ἐπικαλοῦνται κ. έ. folgt; άλίπλαγκτε ἐπὶ κ. τ. λ. ist ein anderes Scholion. 245. v. 700 ίάψης] ἐπιβαλεῖς] Cod. ἐπιβάλεις; (ἐπιβάλης G. 2 p. 94 und Suidas s. v. ἰάψαι). 246. v. 722, 3 "Αμυκε] κ aus v. 247. v. 740, 5

ώναςα] ω aus ő; ὄναςα vermutete Schneidewin (Simonid. fragm. 55. Bergk p. lyr. p. 1138). 250. v. 792, 5 ἐξετάζειν] ἐξάγειν, verändert in ἐξτάζειν. 251. v. 809, 3 καταλίπω] καταλξίπω. v. 815, 9 παλαιοῦ] πάλαι. 252. v. 833, 14 τι ώς] τι 253. v. 835, 2 ἀεὶ παρθένους] ἀειπαρθένους (Β.). v. 849, 4 κάλει (Trachin. 1148)] καλεί. 254. ν. 853, 3 ένεργητικήν] οὐκ ένεργητικήν. ν. 864, 4 φαc(v) $\overset{α}{φ}$, α aus η. v. 866, 4 ἄλλην εἴτοδον ζητοῦντες] zwischen άλλην und εἴςοδον wurde ζήτηςιν getilgt. 255. v. 879, 5 ωμόθυμον] ωμόθυτον! 256. v. 913, 3 εὐδιάλυτον] verlöscht; doch glaube ich, es sei vielmehr εὐδιάλατον (εὐδιάλακτον R. εὐδιάλλακτον B.) gewesen. 257. v. 946, 2 είς πολλά ἄχη — ἐκβεβληκότων] πολλαχη st. πολλά ἄχη!; ἐκβ. ist nicht 'typothetae error pro ἐμβ.' (Dind. 2 p. 99), sondern Lesart des Codex. v. 951 οἱ πράξαντες] οἱ (= οἱον?) ἔπράξτες: dieselbe Hand tilgte ἔ; die erste Lesart war also ἔπραξαν (G. 2 p. 99). 258. v. 966, 3 ώς αὐτοὶ τῆς] ώς αὐτῶ τοὶ τῆς; τῶ wurde getilgt. v. 998, 2 δέ-θεοῦ] δ aus θ. 259. v. 1005, 3 cπείρας] επείραι. 261. ν. 1085, 4 ἔετι] ἔτι. 262. ν. 1112 πολλοῦ $\pi\lambda \dot{\epsilon}$ ω] οῦ (uno ductu) aus $\hat{\omega}$. 264. v. 1217, 4 θαλάττης] das erste τ aus c. 265. v. 1225 Δίδυμος Δί, welches sehr zweifelhaft ob Δίδυμος bedeutet. v. 1264, 2 χορός χο..ρός. 268. v. 1350, 3 όμολογεῖςθαι] απολογεῖςθαι; απο wurde getilgt. v. 1358, 1 βρο- $\hat{\tau}$ po aus pw. v. 1358, 5 βροτόν] βροτ = βροτός. 269. v. 1365, 2 ή] ή (R.) v. 1366, 5 'Οδυςςεύς] aus 'Οδυςςέας.

Elektra. p. 307. v. 6, 12 φαςί] ganz verlöscht. 308. v. 19, 4 τὸ ἄςτρων] $\hat{\tau} = \tau \hat{\omega} \nu$, nicht $\tilde{\tau}$, wie bei Elmsley, welches im Cod. nur τῶ bedeutet. 309. v. 28 ἔπη] . . . ἔτη.] Dind. 2 p. 115: quod ante čcn in L. scriptum ait Elmsleius Δ_i^{χ} , id α_i^{χ} potius est. Fortasse legendum πρῶτος ἔςη; L. Δί, was ich nicht erklären kann (Δίδυμος??). 311, v. 68 με δέξαςθε] με δέξαςθαι. v. 78, 2 άλη- $\theta \in \{1, \dots, \delta \in \}$ d $\lambda \eta \theta \in \{1, \dots, \delta \in \}$ (s. Dind. 2 p. 117); zwischen dem Kompendium und δè Lücke von drei Buchstaben, am Rande ζήτει. 313. v. 95, 3 μ' ἀνάρςιοι (Hom. Od. λ 408)] με ἀν. v. 108 θρηνητικήν] θρηνητικών. 314. v. 135, 3 ή] ή. 315. v. 151, 3 Τυφωέος] Τυφωέως (R.). 316. v. 159, 2 η δ] erste Lesart η 6 = η δτι. 317. v. 188, 1 ηc] η aus ει. 319. v. 229, 2 όδύρεςθαι] όδύρεςθε. 320. v. 239, 8 ἐλθεῖν] unter diesem letzten Worte des neuen Scholions (s. 2 p. 122) liest man κλαί mit unklarem Kompendium. 321. v. 272 ἡμιν Dind. 2 p. 123: ἡμιν L. in scholio et in textu; im Scholion ημιν, im Texte ημίν (~ wurde getilgt). 322. v. 286, 3 έρείτματα (Aeschyl. fragm. 375. Nauck p. 89)] ε nach ρ später eingeschoben. v. 287 καὶ οὐ] καὶ . v. 312, 3 ἐξόδου πρὸς τὴν Jahrb. f. class. Philol. Suppl. Bd. XIII. 28

μ. περίπαθης μέν, χρήςιμ = χρήςιμον aus χρήςιμ= χρήςιμος.

323. ν. 335, 2 αντίςχοντες. 4 αντικρύς αντιςχόντες, αντικρύς. 325. v. 439, 2 τοῦ'] später eingeschoben. 326. v. 445, 1 λούτροιcιν. 3 und 5 έξέμαξεν] λουτροῖει, nicht λουτροῖειν (Dind. 2 p. 124) und ήξει και πολ. έξαίμαξεν. 327. v. 488, 1 ήξει καὶ πολύπους:] αμφήκης γένυς; άμφ. γ. wurde getilgt. 328. v. 498, 1 δρώςαις] δρώςαν verwandelt in δρώςας. 329. v. 539, 6 δπλότατον] aus δπλοτατην. 330. v. 550] nach dem v. liest man am Rande das Lemma δύςθυμος ohne Scholion. 331. v. 595, 3 νουθεςίαν] νουμοθεςίαν, μο getilgt. v. 622, 4 δή] η aus ει. 332. v. 630 έμμενεῖς Εμμένεις. 333. v. 686, 4 ἀντὶ τοῦ ώς] α aus ω. 334. v. 706, 3 ἀνεξέλεγκτον] ἀνεξέλικτον! 336. v. 830 έν τοῖς -- ἀξιοῦςιν. v. 831 ἀπολεῖς -- φηςίν] das erste Scholion folgt nach φηςίν im zweiten (R. B.). 337. v. 836, 1 ταῖς] aus τοῖς. v. 841 αξ α. 338. v. 854, 5 Αγαμέμνονος — άδελφικών.] zwischen 'A und γα wurde δε getilgt. v. 861, 2 δπλών] ὅπλων. 339. v. 888, 1 βλέψαςα] κλέψαςα. v. 889 (2 p. 129) ἀκούςαςα] ἀκούςα. 340. v. 975, 8 ἐὰν ζῶ (Elektr. v. 821) | ἄν ζῶ. 341. v. 977, 1 ἀρςενικοῖς | ἀρςενικοῖς άρς ενικοῖς. 342. v. 1006, 3 δή] ή aus εῖ. 343. v. 1072, 2 στασιάζους: cταζουςι. 345. v. 1127, 3 "Ομηρος 'ζωὸν κ. τ. λ.'] αακh "Ομηρος eine Lücke von 13 Buchstaben. v. 1146, 5 ἢ] verändert in καί. 346. v. 1233 γονή] γωνή. 347. v. 1265 λείπει τὸ] λείπει^{τὸ}. v. 1281, 8 ὅτε] aus ὅτι. 348. v. 1324 ἀπώςαιτο] ἀπώςατο. v. 1346 πρότερον] π_{ρ}^{0} έτε $\dot{\rho}$ = πρὸς έτερον. v. 1378 λιπαρῶς] ρῶ aus ρο, c später eingefügt. v. 1379 ἀξιοῦν, οὐ θύειν Elmsl.: duo verba οὐ θύειν hodie in ms. vix legi possunt; man sieht blos einen Fleck; ξιοῦν von neuer Hand im Raume mehrerer radierten Buchstaben. 349. v. 1384, 3 φ aciv] φ . 350. v. 1417 αὐτούς] ξαυτούς.

Oed. Tyrannos. p. 1. v. 2 ἀντὶ τοῦ] ἀν τ (= τοῦ). v. 3, 2 άντὶ τοῦ κοςμεῖν] αν κοςμεῖν. v. 4, 2 ἐπταικότες] πται unlesbar; Suidas s. v. πόλις und Cod. E, G. (2 p. 32) ἐαλωκότες. v. 8, 4 ένθήςων] θήςειν. 2. v. 9, 2 τῶν] ŵ aus ò, ν später eingeschoben. v. 10, 3 ἐδήλως εν ἐδήλως ε. v. 14 $\bar{\alpha}$ $\bar{\alpha}$, nicht πρώτω, wie Dindorf 2 p. 33 sagt. 3. v. 21 ίερον διό] zwischen den Wörtern wurde γάρ (im Komp.) getilgt. 8. v. 114 θεωρός] oc aus ouc. 9. v. 144, 1 ἡ] aus εί. v. 151, 7 μέν] später eingefügt im Kompendium. 12. v. 194, 4 πόλεως νωτίςαι] nach πόλεως wurde ein aus A entstandenes N getilgt. 16. v. 312 δρα] o aus η. 19. v. 408] zweimal geschrieben, aber von derselben Hand einmal getilgt. 22. v. 515 φέρων] φέρ^{ων}, ων neu aus ρ = ων. ν. 529 κατηγόρει] κατηγορεί. 23. ν. 529 (= 599), 2 ἀφόβως κοινωνείν τῆ τυραννίδι] nach ἀφό-

βως wurde τυραννείν getilgt, v. 616 coi — ἐπιβουλευθήςεςθαι] nach coì wurde ἐπι getilgt. 25, v. 673, 3 ἄδικα] δ aus v. 27, v. 802 ἐζευγμένης] γ später eingeschoben. 28. v. 868 οὔτε] οὔτε (ε über τ getilgt), v. 873, 7 ἐκείνω τομφέροντα, ἀτυγδέτως δὲ εἶπεν υβρις] κείνω τυμ, τως δὲ εἶπεν, υβρ von neuer Hand. 29. v. 899 ἢ διὰ τῶν Caμίων] Dind. 2 p. 43: compendium quod Elmsleius ex L. memorat δαι potius significat quam δια; das ist nicht zutreffend; Δ bedeutet immer in L. διὰ oder δια —. 32. v. 1014 εὐλαβῆ] η aus ει. 33. v. 1046 εἰδείητε] Ηδείητε. 35. v. 1127 ἀντὶ τοῦ] α(ohne τοῦ), von neuer Hand geändert in ἀττ = ἀντὶ τοῦ. v. 1137 ποιεί δέ] ποιεί δὲ ποιεί δέ, das erste wurde getilgt. 37. v. 1262 ανέτρεψε] nach ανέ wurde c getilgt (G, ανέςτρεψε 2 p. 45). 38. v. 1350 τη - πατουμένη της - πατουμένης, 39, ν. 1374, 2 τούτου οὐν] nach τούτου wurde φ radiert. v 1400 φηςίν Elmsl.: MS φ; φητιν. v. 1453 ἴδιον] ήδιον. v. 1454, 2 ἀπόλλυμαι] ἀπόλθιαι. 40. v. 1472, 4 tò] aus tù. τ. τοιαύτα

Antigone. p. 98. v. 18 τὰ τοιαῦτα] τοις τοιούτοις. v. 20, 3 παρ' ὅ] παρ' ὧ. 99. v. 42 ἐκ τούτου etc.] vor dem Scholion wurde ein Lemma radiert, wie das noch erhaltene Kompendium des letzten Wortes zeigt. 100. v. 49 καὶ ἀπεχθής] καὶ ἐπαχθής. 101. v. 69, 3 δαιμόνιον τὸ Δ aus το, v. 80, 4 προβάλλου προυβάλλου, 102. v. 100, 3 της εἰςόδου] τ όδοῦ verändert von derselben Hand in τ ρθιύκαςι εἰcόδου. v. 100, 4 κατορθώκας: κατοπόρθηςαν, το aus τε. 103. v. 106, 2 καὶ Εὐριπίδης (Phoen. 1106) — 'Αργείων] aus 'Αργείον. 104. v. 126, 8 'Αχιληϊ (Hom. Il. χ 55)] 'Αχιλληϊ. v. 134, 8 ἐπικατεςτράφη] ἐπεκατεςτράφη. 109. v. 244, 3 κελεύων εἰπεῖν] nach κελεύων wurden zwei Buchstaben radiert. 110. v. 264, 4 ὑπάρχη] η aus ει. 111. ν. 308, 2 κρεμασταῖς] aus κρεμαστούς. ν. 316 ἀνιαρός] Dind. 2 p. 64: ἀνιαρως (sic, sine accentu); L. ἀνιαρως. 113. v. 344 ἀγρεύει] ρ aus ε, erste Lesart α, so dass der Abschreiber anfangs ἄγε(ι) wollte. v. 347, 2 ἀμφιβαλών αμφιβαλόν. 120. v. 582, 3 δμοιόν έςτι τῶν οἴκων τὸ κίνημα — κύματι] ὅμ. ἐ. τῶ^ν οἴκων τῶ (aus τὸ) κινήματι κύματι; der Nom. τὸ κίνημα wurde dem folgenden Dat. κύματι assimiliert. 121. v. 592, 2 ἀντιπληγες] ἀντιπλης τόμεναι] άντὶ πλ. ν. 599, 2 ἐτέτατο] ἐπέτατο. 122. ν. 611, 2 φαςίν] φ. 123. v. 632, 2 τη 'Αντιγόνη] τη aus τψ. 125. v. 687 δυνατὸν δέ[δ. cε (R. B.). 127. v. 777 δν - θε $\hat{\mathbf{u}}$ ν] Elmsl.: θόν i. e. θεόν L.; Dind. 2 p. 65: θόν L., quo indicatur correctio θεών; unrichtig, denn ~ ist das Zeichen des verkürzten θεός, so das θόν = θεόν. v. 781 καὶ ἡ παροιμία 'ἐν πληςμονῆ κ. τ. λ.' (Eurip. fragm. 887. Nauck p. 508) am unteren Rande des Fol. 58ª von derselben

Hand wieder: παροί: ἐν κ. έ. v. 795, 6 θεςμῶν] nach dem W. wurde τινε getilgt. 128. v. 798 τινές παρέδρος] τ. πάρεδρος. 128. v. 820, 3 νοςήτατα] das erste c später eingeschoben. 129. v. 834, 2 Διός] nach dem W. wurde πα getilgt, aus dem folgenden Scholion παραμυθούμενος κ.τ.λ. 131. v. 887 εί] nach dem W. wurde τε getilgt. v. 916 με] später eingefügt. 133. v. 965 (im Lemma) ἠρέθιζε] ήρέθιζεν, v. 966, 6 διδύμας] διδύμους; über das Scholion bin ich noch nicht im Klaren. 134. v. 971 Φινείδων] nicht 'typothetae error', wie Dind. 2 p. 66 meint, sondern Lesart des Codex. v. 980, 8 "Acπονδος Dind. 2 p. 67: librarius quum ἄςπο scribere incepisset, mutato consilio compendio usus est ἄcπδ id est ἄcπονδος ducta per prius illud o lineola longiore, qua simile factum est literae α; L. ἀςπδος, über o ist jene 'lineola ducta' von der Dindorf spricht. v. 980, 17 τῆς Ἐρεχθέως — Κλεοπάτρα] nach τῆς wurde κλ getilgt. 136. v. 1028 oi] später eingefügt. 139. v. 1144 θύων (Hom. Ψ 230)] θυίων.

Trachinierinnen. p. 145. v. 1, 5 $\mu\epsilon\tau\alpha\theta\epsilon$ îvai] ϵ î aus $\hat{\eta}$. 147. v. 24 ήμην] ήμην; s. Dind. Ed. p. 20. v. 27 ἀεί καὶ (R. B.). 148. v. 52 φρενοῦν] νουθετεῖν] νουθετοῦν. 150. v. 98, 4 αὐλών] λ aus τ. 154. v. 172, 7 πολιούς] ι aus ε. 155. v. 185 τάχα] über τάχα im Texte wurde $\dot{\alpha}^{\tau} = \dot{\alpha} v \tau i$ getilgt. 156. v. 212 τιματε] τιμαται. 157. v. 223, 2 ἤ] später eingefügt. 256, 3 ἥγνιςεν] ἥγνκεν. 159. v. 266, 8 Δηΐων (Hesiod. fragm. 130, 3 bei Kinkel epic. fragm. p. 130)] erste Lesart loHHwv; I wurde radiert, das zweite H in I verändert. v. 266, 9 δπλοτάτην (ebenda)] δπλοτάτη. 161, v. 317 ἐπολυπραγμόνουν] πρ aus λρ. 162. v. 358, 3 παραπεμψάμενος] πε aus δε. 163. v. 374 κεχαριςμένα] κεχωριςμένα! 165. v. 434, 8 φιλονεικήcei] φιλονεικήcoi. v. 449] am Rande ζήτει. 166. v. 475 Δηϊανείρη] Δηϊανείρα. 167. v. 496 τοῖς] ταῖς. v. 504 κατέβαν] nach dem W. wurde τιν' = τίνες getilgt. 168. v. 520, 5 αὐτούς] αὐτάς. v. 527 άμφινίκητον] νί aus νή. 169. ν. 536 παρειεδέδεγμαι] π aus γ. 170. v. 558, 4 φονήςιν (Hom. Il. κ 521)] φονήςι. v. 568 ώρμης εν] ω aus o. 172. v. 608, 1 φανερὸς — προελθών] φανερ $\overset{\circ}{w}$ ς — προελθείν. 174. ν. 639, 5 Τραχίν — Τραχίνος] Τραχίη — Τραχίνος, ν aus α. 175. v. 662 τψ] τό. v. 673 διδακτόν — μή] δι aus μή. 176. v. 692 ἀπὸ κτηςίου] s. Dind. 2 p. 72; am Rande ζήτει (in Comp.). v. 701, 2 τὸ] nach τό, welches aus τὰ entstand, wurde ξύ getilgt. v. 704, 2 θρομβώδεις] ώ aus ό. 177. v. 727] das Lemma in rasura. 178. v. 752, 2 Κήναιον] Κηναΐον. v. 756 τεμένων] Dind. 2 p. 72: corrige τεμενών; wie in L. 179, v. 770, 1 καλώς] ω aus o. v. 781 λύγοιςιν (Hom. ll. λ 105)] λύγοιςι. v. 781, 7 νευρῶν] νεύρων. 180. v. 793, 6 μαςώμενος] ώ aus có. v. 812, 3 ἀντὶ τοῦ] αν τ. 182. v. 834, 2 ή. 3. δόλω] ή, δόλ, wie bei Elmsley, nicht δόλ, wie bei Dind. 2 p. 72. 184. v. 858, 9 und 12 τῷ] w aus o. 185. v. 884, 3] wird nicht auf τίς θυμός sondern auf v. 890 τίς μύςη.

ην bezogen. 190. ν. 1010 παύςη] παύςη. ν. 1012, 8 εχεδόθεν (Hom. Odyss. β 267)] εχεδόθ aus εχεδον'. 193. ν. 1093 Νεμαῖον] nach N wurde ι radiert. 194. ν. 1107] am Rande wurde das Lemma ἀλλ' εὖ γέ τοι getilgt. ν. 1133 ἄπιττον — δυεφημῶν] ἄπιετῶν und δυεφημῶν, nicht δυεφήμων, wie Dind. 2 p. 73 sagt. 195. ν. 1162, 2 ἐκάπυεςεν (Hom. Il. χ 467)] ἐκάπυεςεν. 196. ν. 1179 ες εἴκοντα] nach εξ wurde ἢ getilgt. 197. ν. 1203, 2 κατάραιε] καραιε. 198. ν. 1249 μξ] μαι. 199. ν. 1261, 3 χαλυβινοῦ] nicht 'typothetae error pro χαλυβικοῦ', wie Dind. 2 p. 74 meint. 200. ν. 1280, 2 Δία] διά.

Philoktetes. p. 271. v. 2, 1 ἄςτιπτος] τ aus π. 272. v. 33, 2 πατουμένη] ο aus ρ. 274. v. 137, 3 δρῶς (Oed. Tyr. 530)] δρῶς ιν (G. 2 p. 104). 275. v. 148, 1 προχωρώ] προςχωρώ. v. 166 cμυγερως] ἐπιπόνως] ἐπιμόνως; s. Dind. Ed. p. 37. Campb. p. 380. 276. v. 194, 5 ἔνθα] ἔνθεν. 282. v. 431 ἔςται] nach dem W. wurde τ (?) radiert. 283. v. 473, 2 βούλει] βούλη. 285. v. 549 νήςων] νηκων, so dass die erste Lesart νηκος war. v. 591. ούςπερ] aus $\ddot{\text{w}}$ c π ep. 288. v. 692, 7 ein einv (G. 2 p. 109). v. 702 βάλοι — ἄτρακτος (Philokt. v. 289)] βάλλοι — ἀτράκτ (= ἀτράκτου). 289. v. 717 έκίνει] nach κ wurde ε getilgt, v. 726 ἐκθεωθείς] θεωθείς. 290, v. 736, 2 ώς καὶ (cf. G. 2 p. 110). 292, v. 845 ἠρέμα] ἤμερα! v. 849 cύμφορον] die erste Lesart war cυμφορά. 293. v. 859, 3 άλέη τε (Hom. Od. ρ 23)] die erste Lesart war αλέηται. 294. v. 902, 1 τώ] aus το. v. 907 αἰςχρός] aus αἰςχρώς. 297, v. 1060 τί cou χρεία] τίς του χρεία (R. B.); das zweite c von anderer alter Hand eingeschoben. 299. v. 1108, 3 cτιβαδοποιών cτιβάδα ποιών. v. 1113, 3 δύναται] δεî! (R. B.). v. 1116, 5 ταύτης] nach dem W. wurde oùx ή getilgt. 302. v. 1194 πάθει] π aus v. v. 1199, 2 βροντήτας - καὶ έν] nach βροντήτας wurde καὶ ε και getilgt. 304.

Oed. auf Kolonos. p. 41. v. 3, 9 ᾿Αλκαθόου (Callim. fragm. 272 Ed. Schneider 2 p. 500)] αλκάθοου, nicht ἀλκάθου, wie Elmsley sagt; bei Bentley, Brunck und Schneider steht der Accus. 42. v. 14, 1 ἐμπαροινεῖν] ἐνπαρ., nicht ἐκπαρ., wie Elmsley sagt. v. 14, 3] am Rande cημείωσαι. 43. v. 28, 2 ἔοικε] κε αus κα. 45. v. 57, 5-6] am Rande Ζήτει. v. 71, 4 Κλυταιμνήτρα]. Ein Rätsel bleibt mir noch, wie so viele Philologen, die den Laurentianus gelesen, nicht beachtet haben, daß der Codex im W. Κλυταιμνήτρα überall das ν wegläßt, daß er also Κλυταιμήτρα immer bietet; die Sache kann wohl nicht zufällig sein, da der Name sehr oft in den Scholien,

v. 1325 cη̂cιν (Hom. Il. α 297)] cη̂cι. v. 1331. ἀνατέλλη] η aus ει.

305. v. 1378 θεραπεύςοντας | θεραπεύςαντας.

besonders der Elektra, vorkommt; was die Etymologie betrifft, ist zu erwähnen Etym. M. p. 521, 18: Κλυταιμνήςτρα παρά τὸ κλυτόν, δ τημαίνει τὸ ἔνδοξον καὶ τὸ μήδω τὸ φροντίζω γίνεται Κλυτομήςτρα τουτέςτιν ή ἔνδοξα φροντίζουςα, τροπή τοῦ ο εἰς α καὶ προςθέςει τοῦ ι γίνεται Κλυταιμνήςτρα; diesen Kunststücken gemäß hätte der Name Κλυταιμήςτρα lauten sollen. Von der genaueren Betrachtung der Handschriften hängt die Entscheidung darüber ab, ob wir mit einem Irrtum zu thun haben, dessen Wurzel tief liegt; sollte Κλυταιμήςτρα das richtige sein, so sprechen für die Etymologie κλυτά — μήδομαι die Namen Κλυτομήδης und Κλυτομήςτωρ (vgl. πολυμήςτωρ). 46. v. 89 τερμίαν: vor diesem Lemma wurde Παύλαν (v. 88) getilgt. 47. v. 98, 2 όδοιπόρων] οί. δοιπόρων. 48. v. 131, 11 φωνήν] φ aus ευ des folgenden W. εὐφήμου. 49. v. 135, 2 οὔπω | w aus o. v. 140 φαςίν | φ , η verändert in α. 50. v. 151, 7 παθήματα] π aus μ. 52. v. 192, 2 χαλκοῦν] verändert in χαλκόν. 53. v. 223 τούτων] w aus ου. 54. v. 230, 6 ὀμώμοχ' (Eurip. Hipp. 612) aus ἀμόμοχ', v. 237 δικαιολογικώ λο aus λω, 55, v. 258, 5 Aἰτιῶν] nicht 'typothetae error pro αἰτίων', wie Dind. 2 p. 51 sagt. 56. ν. 268, 3 χρείον χρείος. ν. 281, 1 διαφυγείν — άνθρώποις] εî aus ή; L. ανος. 57. v. 307 λείπει ή περί] am Ende des v. wieder λ = λείπει. 59. v. 380, 9 ἤγουν] ἤ. 60. v. 390, 3 εὐθένειαν] ει aus ι. v. 390, 4 ἐπεὶ — βλάςτοι (Soph. fragm. 119. Nauck p. 124)] ἐπὶ — βλαςτοί. 63. v. 477, 1 ςτάντα πρὸς ἕω] ςτ aus ετ. v. 477, 3 δείκνυςι (Elektr. v. 425)] δείκνυε! v. 477, 8 χερείν (Cratin. fragm. VII bei Meineke fragm. comic. 2 p. 151)] χερεί. 65. v. 504, 4 ἐνθένδ' (Soph. fragm. 539. Nauck p. 209)] ένθεν δ'. v. 515 ξενίας (im Lemma)] ξενείας. v. 515, 2 προξενίας] vor ξε wurde ξε getilgt. 66. v. 584 ἢ ἐπιλέληςαι] ἢ aus ἔ. 69. v. 681, 3 μήποτε] π aus μ. 70. ν. 687, 2 κρῆναι νομάδες] κρῆναι αί ν. ν. 691, 2 φαςι] φ, α aus η. 71. ν. 701, 5 δὲ ποιήςαντας (Istr. fragm. 27 bei Müller fragm. Hist. Graec. I p. 422)] die erste Lesart war δ' εποιής . . . . v. 701, 9 γινομένου] ου aus o. v. 950 ἐγὼ] cφώ!! 78. v. 1024 οί coi] οίς οί (R.). v. 1044, 1 ἀπῆλθον] λ aus v. v. 1044, 3 έςτρατοπεδευκέναι] έςτρατευκέναι; τε wurde in δε verändert. v. 1047, 3 Φιλόχορος — ὁπότερα (fragm. 158. Müller I p. 311)] ὁποτέρα war die erste Lesart (wie Siebelis 2 p. 57 schrieb). v. 1047, 6 καθήκη (ebenda)] κη aus κει. 79. v. 1051, 13 εύρεῖν] ερεῖν. 80. v. 1054 ὀρῶν] erste Lesart ὅρων. v. 1076, 4 τᾶν — εύρους ᾶν Τὰν — εύροῦς αν. 81. ν. 1094, 3 προςκαλοῦμαι] προκαλοῦμαι. v. 1164 μολόντ' αἰτεῖν — ἐλθεῖν] nach μολόντ' wurde ἐλθεῖν getilgt. 83. v. 1226, 1 τούτου] του (τοῦτο R. B.). v. 1248, 6 καὶ έν 'Ηλιάςιν Αἰςχύλος (fr. 66. Nauck p. 18) ριπαί μέν δη πατρός'] dies alles fehlt in L. (R.), trotzdem Dind. 2 p. 59 'non absunt'.

84. v. 1262 γίνεται] γί in rasura. 85. v. 1375, 9] am Rande ζήτει (in Komp.). v. 1375, 29 κτήμαςιν (fragm. trag. adesp. 382, 15. Nanck p. 710)] κτήμαςι. 86. v. 1447, 7 ἀπολαύομεν] ομ aus ωμ. 88. v. 1494, 2 κτητικώτερον] η aus ει. 89. v. 1560, 1] am Rande ζήτει. v. 1560, 2 τοὖτο] τοὖ, nicht τοὖτο, wie Elmsley sagt. 90. v. 1565, 3 ὑπιχεῖν] ὑπίχειν (R.). 91. v. 1592 ὁδῶν] οὐοῶν (R.). 92. v. 1614 γηροκομίαν] γηρωκομίαν, ρω aus ρο. 94. v. 1676, 11 χθονός. 12 λευκοῖτιν (Hésiod. Op. et Dier. v. 197)] χθ aus λε; L. λευκοῖτι. 95. v. 1696, 1 ἔβη] über ἔβη wurde τον getilgt, d. i. ἔβητον; s. m. Beitr. p. 59—60. v. 1697, 4 ὁρῶντος ἐςτέργομεν] τος aus τες, ἐ später eingeschoben. v. 1703 ἄφιλος] erste Lesart φίλ $^{\rm o}$ (= φίλος) verändert in φιλ $^{\rm o}$.

Ι**V.** Ύποθές εις.

Elektra. 1) Fol. 17^a enthält die ὑποθέςεις 2 p. 29—30; τὰ τοῦ δράματος πρόςωπα κ. έ. fehlen. Pag. 29, 15 τροφεύς und 30, 1 τροφεῖ] vor τ wurde c radiert; dem Abschreiber schwebte Cτρόφιος (30, 5) vor.

Oed. Tyrannos. Fol. 33^a enthält die ὑποθέςεις I und II 2 p. 11-13, die III. fehlt, trotzdem Dindorf: in fine fabulae habet L.; 'in fine fabulae' (Fol. 49b) hat L. den χρηςμός und das αἴνιγμα (2 p. 13-14); τὰ τοῦ δράματος πρόςωπα etc. fehlen. Pag. 11 Ύποθ. Ι v. 8 Κόρινθον. 12 εύρὼν — τλήμων. 13 ἄκων. 15 λέχος. 17 πεμφθείς — έςτίαν.] κόριθον; die ersten Lesarten waren εύρ, τλή $\hat{\mu}$, $\hat{\alpha}\hat{\kappa}$, λέχ ^{0} , πεμφθ, έςτί $^{\alpha}$, die eine neuere Hand in εύρ $^{\dot{\mu}\nu}$, τ λήμ^{ων}, ἄκ^{ων}, λέχ^{ος}, πεμφθείς, έςτί^{αν}, geändert hat. Pag. 12 v. 1 έξανάλως εν] Dind.: έξανάλως εν Α. Δ. Θ. έξανάλως ε Arsenius Violar. p. 402. ἐξαναλώςας L. (literis cac a manu recentiore correctis) G.; unrichtig; die erste Lesart war ἐξεανλώς (das zweite ε getilgt) = ἐξαναλώςας, welches eine neue Hand in ἐξ(ε)ανα΄λως = ἐξανάλως es geändert hat. Pag. 12. Ύποθ. II v. 7. ἐξέχοντα — ἡττηθέντα. 9 διδαςκαλιών. 10 άλήτην. 13 ονόματος. 14 coφιςτής.] έξέχον (α neu), ήττηθέντα (α neu), διδαςκαλειῶν (Circumflex neu), coφιςτ (ής neu), ἀλη^{την} (ην neu), ὀνόματ (o neu). Pag. 13. v. 1 παρανομώτατον. 2 καί. 4 προςαγορευθήναι — φαςι — τῶν Τυρρηνών. 7 ποιήματιν. 8 τὸ πρότερον. 9 τοὔνομα] παρανομώτα^{τον} (ον neu), $^{\prime}$ (= καί, neu), προςαγορευ (nach θῆ das Kompendium von vai neu), φαιι (geändert in φηιί; s. jedoch Dind.) τυριην geändert in τυρρηγ^{ών}, ποιημαζ geändert in ποιήμαςιν, τὸ πρότερον

¹⁾ Aias hat, wie bekannt, in L. keine ὑπόθετις.

geändert in τοπρότερον (anders Dindorf) und τὸ ὄνομα; τῶν fehlt (Cod. A.). Pag. 14. τὸ αἴνιγμα v. 2 φωνή. v. β γυίοιςιν] γύοιςιν;

nach φωνή wurde καὶ getilgt aus dem folgenden Verse.

Antigone. Fol. 49^{6} enthält die ὑπόθ. Ĭ, 2 p. 18-19, während II und III (p. 19-21) sich am Ende des Stückes, Fol. 64^{a} , finden. Ύπόθ. I p. 18, 17 ὑπόθεcις ἀντιγόνης. 22 ἀνείλε] ἀνείλεν; ὑπόθεcις fehlt. Pag. 19, 4 cυνέςτηκεν έξ — ἡ. 5 τὰ πράγματα] ἐξ und ἡ später eingefügt; Cod. τὰ πράγμα. Es folgen τὰ τοῦ δράματος πρόςωπα ἀντιγόνη etc. (s. Dind. Ed. p. 2); st. φύλαξ bietet L. φύλαξ ἄγγελος. Ὑπόθ. II. p. 20, 3 κατὰ ἀθηνᾶς] ὑπὸ ἀθηνᾶς! Ὑπόθ. III. p. 21, 2 ἡ τοῦ Κρέοντος γαμετή] es fehlt τοῦ, wie bei Dind.

Ed. p. 4; die ὑπόθεςις III trägt als Titel τ ἀνγόνης.

Trachin. Fol. 64b enthält die ὑπόθεςις 2 p. 21-24, welche aus Apollodoros Biblioth. 2, 7, 5 genommen ist. Pag. 21, 8 διαπαλαίτας - πρός Αγελώον -- περιέκλατε τὸ έτερον τών κεράτων. 12 είχε.] ἀχελῶιον (nicht ἀχελώιον, wie Dindorf sagt) und cτερον! st. έτερον: Turnebus hat ἀριστερόν, wie auch Eudokia im Viol. 212 (Ed. Flach p. 337). L. είχεν. Pag. 22, 1 ἤθελε. 6 ἐπέτρεψε. 12 έφύλαττε. 16 cuνεμάχηce. 19 und 20 ἀπέκτεινε.] ήθελεν, ἐπέτρεψεν, ἐφύλαττεν, τυνεμάχητεν und ἀπέκτεινεν. Pag. 23, 5 εἴαςε. 11 τοὺς Λικυμνίου παῖδας. 14 ἔπεμψε.] εἴαςεν, του (st. τούς; τοῦ Aldina), ἔπεμψεν. Pag. 24, 5 ἔλαβε] ἔλαβεν. Es folgen τὰ τοῦ δράματος πρόςωπα, in denen L. st. χορὸς γυναικῶν Τραχινίων hat χ. γυναικών καὶ τραχινίων. Die άθλοι 'Ηρακλέους (2 p. 24-25) finden sich am Ende des Stückes, Fol. 79b. Pag. 24. ν. 11 έν Λέρνη ἔκτανεν. 13 ὑψίκερων ἔλαφον. 14 ζτυμφηλίδας. 16 πολλήν κόπρον. 17 ὄγδοον — δὲ πυρίπνοον. 18 Διοκ ης γρ. χρυςό- γρ ὥλεςεν μήδεος. 19 'Ερυθείης.] ἐν λέρνηι, ὑψίκερων δ', ἔκτανεν (γρ zwei-

μήδεος. 19 'Ερυθείης.] ἐν λέρνηι, ὑψίκερων δ', ἔκτανεν (γρ zweimal von neuer Hand in kleinen, mikroskopischen Buchstaben; s. Dind.), ςτυμφελλίδας (nicht ςτυμφελίδας, wie Dind. sagt); πολλὴν über κόπρον, δὲ über π von πυρίπνοον (von neuer Hand); v. 17 anfänglich weggelassen wurde später in kleineren Buchstaben von derselben Hand suppliert; im W. Διομήδεος sieht man eine Radierung nach εο, im W. 'Ερυθείης wurde υ nach 'ε radiert. Pag.

25, 3 τρισκαιδέκατος — ἄθλος] τρισκεδέκατον- ἄεθλον (wie bei Planudes). — Ζυ bemerken ist noch, daß der alte Scholiast vor jedem Verse $\bar{\alpha}$, β , $\bar{\gamma}$ etc. bis $i\bar{\gamma}$ geschrieben hat, worauf sich folgende Randnotizen beziehen: $\bar{\alpha}$ τὸν ἐν Νεμέη λέοντα, $\bar{\beta}$ τὴν Λερναίαν ὕδραν, $\bar{\gamma}$ τὸν Ἐρυμάνθιον κάπρον, $\bar{\delta}$ τὴν ἔλαφον, $\bar{\epsilon}$ τὴν Κυμφελίδα ὄρνιθα, $\bar{\epsilon}$ τῆς ᾿Αμαζόνος, $\bar{\zeta}$ τὴν κόπρον Αὐγείου,

η ....., θ τοὺς ἵππους Διομήδους, ι τοῦ Γηρυόν (= Γηρυόνος) βοῦς, ιὰ τὸν Κέρβερον κύνα, ιβ τὰ χρυςᾶ μῆλα, ιγ τὴν ςυνουςίαν τῶν Ν ἀδελφῶν.

Philoktetes. Fol. 79^b enthält die ύποθέςεις 2 p. 28—29. Pag. 28, 12 πληγείς ὑπ' ἔχεως ἐλίπετ'. 13 "Ελενος δ' ἀχαῖος εἶφ'.] πληγείς δ' ὑπ' ἔχ. ἔλιπε τ', 'Αχαιοῖς (wie Dind. Ed. p. 3). Pag. 29, 7 πρὸς τὴν Τροίας ἄλωςιν. 10 παρ' Αἰςχύλψ ἐπὶ Γλαυκίππου] πρὸς τὴν τῆς Τροίας ἄλ., παρὰ Αἰςχύλψ; ίππ aus είππ. Es folgen τὰ τοῦ δράματος πρόςωπα; bei Dindorf (Ed. p. 3) fehlen ἄγγελος, ἔμπορος und ἐπιφαινόμενος (in der Rollenbezeichnung Ἡρακλῆς ἐπιφαινόμενος), im Codex fehlt εκοπὸς ὡς ἔμπορος.

Oed, auf Kolonos. Fol. 96a-96b enthält die ὑπόθεςις I 2 p. 14-15, während II, III und IV (p. 15-18) sich am Ende des Stückes, Fol. 118^a, finden. Υπόθ. Ι. p. 14, 15 δ ἐπὶ Κολωνῷ Οἰδίπους. 17 έςτι, 18 τυράννω] ύπόθεςις Οιδίποδος τοῦ ἐπὶ Κολωνῶ, έςτιν, τυράνω. Pag. 15, 5 ςυνέςτηκε. 7 παραγενομένη. 9 απαλλάττεται. 13 ἐποίηςε. 17 προαναφωνών ὅτι διαςταςιάςουςι] ςυνέςτηκεν, παραγεναμένη, ἀπαλάττεται, ἐποίηςεν und προαναφωνών καὶ ὅτε διαςταςιάςουςι. Es folgen τὰ τοῦ δράματος πρόςωπα etc. (Dind, Ed. p. 2); statt ξένος bietet L. ξένος ἀλήτης und st. χορὸς 'Αττικών γερόντων bietet er χ. γερόντων 'Αττικών. Ύπόθ. II. Pag. 16, 1 ύϊδοῦς. 10 ἐςτι] ὑϊδοῦς (nicht ὑιιδοῦς, wie Dind. sagt) und έςτιν. Ύπόθ. ΙΙΙ. Pag. 17, 5 όμοῦ. 11 τόνδε - πόλεμον. 12 θεῶν. 13 ἐξαπέλαςςεν] άμοῦ! πόλεμος, θέων; in ἐξαπέλαςςεν wurde das zweite c getilgt. Ύπόθ. IV. Pag. 17, 20 έτέρψ.] cτερψ! Pag. 18, 8 αὐτόν. 11 und 12 ἐςτι.] αὐτ̂ (= αὐτῶν, nicht αὐτῷ, wie Dind, sagt), ἐcτιν.

Codex G.

Philoktetes. Pag. 290. v. 778 τῷ πρόcθ' ἐμοῦ κεκτημένῳ] τῷ 'Ηρακλεῖ.

G. hat nach Dindorf 2 p. 110 ώς τῷ Ἡρακλεῖ κἀμοὶ ταῦτα $\underline{κ}$ ῦ χοιτι. St. $\underline{κ}$ ῦ schrieb ich Beitr. p. 12 κακοῦ; st. χοιτι hat G. ἔχοι τι!

Oed. Tyrannos. Pag. 37. v. 1264 ἐώρα λέγεται — κρέματις

- ὅθεν καὶ μετέωρος.

In G. (2 p. 46) nach vielem anderen folgt: καὶ ταῦτα — περὶ τοῦ $\overset{\epsilon}{\mu}$ ῶρα ἄτε ψιλόν statt dessen ich Beitr. p. 47 περὶ τοῦ μέτρου αἰώρα ὅτι ψιλόν. G. hat ἄτι, α aus o.

Aias. P. 215. v. 191 εἰ δὲ πλάςςουςι ταῦτα καὶ οὐκ ἀληθεία

cυνέδραcac κ. τ. λ.

Meine Verbesserung cù έδρακας (Beitr. p. 73) bestätigt G.

Pag. 218. v. 245 εἰώθαςι τὰρ οἱ ἀποροῦντες — τοιαῦτα προςφέρεςθαι.

Meine Verbesserung προφέρεςθαι (Beitr. p. 74) bestätigt G. Pag. 228. v. 405 εἰ τὰ μὲν φθίνει] τὴν κατὰ τὴν κρίςιν τῶν ὅπλων.

G. läßst das erste τὴν weg; Dind. Ed. p. 53: probabilis tamen emendatio est κατὰ τὴν κρίσιν τῶν ὅπλων, deleto τὴν priori; Beitr. p. 75 habe ich τὴν in τὰ geändert.

Ρ. 239. ν. 603 ἐν τῷ τῆς Ἰδης χωρίῳ, τοῖς χλοεροῖς καὶ λει-

μῶνας ἔχουςι.

G. έν τοῖς "Ιδης χωρίψ etc.

Elektra. P. 319 v. 219 α πράττεις οὐκ ἀρεςτὰ τοῖς κρατοῦςίν ἐςτι, τουτέςτι τοῖς περὶ τούτων φιλονεικίαν πρὸς τοὺς κρατοῦντας ποιεῖςθαι ἀςύμφορον.

Statt τοῖc vor περί, welches ich Beitr. p. 81 tilgte, hat G τ s

— τῆc.

Pag. 342. v. 1044 τοῖς δεινοῖς περιπεςοῦςα ἐπαινέςεις με ςύμ-

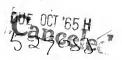
φορά τοι βουλεύταταν.

Statt βουλεύςαςαν habe ich Beitr. p. 83 cυμβουλεύςαςαν geschrieben, welches L. bestätigt; G. hat cυμβουλευούςη durch Assimilation an das vorhergehende coι; schr. cυμβουλεύουςαν (falseb st. cυμβουλεύςαςαν).

1.

Digitized by Geog

Ser 119.

Gs 32.413 Codex Laurentianus von Sophokies un Widener Library 006417222 3 2044 085 169 209